

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 02 august 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2018, declarate de avocații Petru Răileanu, Aurelia Mîrzîncu și Andrian Guțanu, în numele inculpaților

Seibel Tatjana, XXXXXX;

Roleac Victor XXXXXX.

Roleac Oxana XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>24.06.2017 – 02.08.2017,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>16.11.2017 – 15.06.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>24.05.2019 – 03.07.2019.</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești din 02 august 2017, Seibel Tatjana a fost condamnată în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹), f) Cod penal la 18 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita orice activitate în domeniul adopției copiilor pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei, începând din 02.08.2017, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 15.02.2017 până la 02.08.2017.

Roleac Oxana a fost condamnată în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹), e¹), f) Cod penal la 15 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita orice activitate în domeniul adopției copiilor pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei, începând din 02.08.2017, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 16.02.2017 până la 02.08.2017.

Roleac Victor a fost condamnat în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹), e¹), f) Cod penal la 17 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita orice activitate în domeniul adopției copiilor pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 02.08.2017, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 15.02.2017 până la 02.08.2017.

De la Seibel T., Roleac O. și Roleac I. s-au încasat, în mod solidar, cheltuielile judiciare în beneficiul lui Bricevaia L., Guzun A. Rotaru E. și Micșanscaia D. - 347,76 lei, Franciuc L. - 300 lei, Mușac I. - 89, 90 lei, Foca N. - 64 lei, Rotaru O. - 89, 90 lei.

2. Instanța de fond a constatat că în perioada sfârșitul anului 2016 până la 15 februarie 2017, Seibel T., cetățeană a Germaniei, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Roleac I. și Roleac O., urmărind scopul cumpărării ilegale a unui copil minor pentru ulterioara adopție ilegală a acestuia, aflându-se pe teritoriul Germaniei, prin intermediul rețelelor de socializare a discutat cu Roleac O. în vederea cumpărării copilului, pe care ultima urma să-l nască și pe care aceasta urma să-l adopte ilegal.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, Seibel T., la 18 ianuarie 2017 a expediat, prin intermediul sistemelor de transferuri bănești, mijloace bănești lui Roleac I. și Roleac O. pentru îngrijirea ultimei și pentru obținerea consimțământului acestora pentru ulterioara cumpărare a copilului, care urma să se nască și pe care aceasta urma să-l adopte ilegal, iar în perioada 22 ianuarie 2017-15 februarie 2017 le-a oferit acestora și alte beneficii, inclusiv materiale, în acest scop.

Ulterior, continuându-și acțiunile sale infracționale, Seibel T. a intrat în țară cu mijlocul de transport de model „BMW” cu n.î. XXXXXX, condus de Staver P.

După ce Roleac O. a născut o fetiță perfect sănătoasă la XXXXXX, într-o instituție medicală din XXXXXX, aceasta, de comun acord cu soțul său Roleac V., au transmis copilul nou-născut lui Seibel T. în schimbul unor mijloace bănești, care a adăpostit minora timp de câteva zile în apartamentul nr. 10 din XXXXXX, XX, XXXXXX, închiriat de ultima.

Apoi, Seibel T., de comun acord cu părinții copilului Roleac I. și Roleac O., au pregătit actele necesare, s-au prezentat la CRIS Registru, situat în str. V. Alecsandri, XXXXXX, unde în timp de 24 ore au perfectat un pașaport pe numele minorei Roleac X., a.n. XXXXXX, eliberat de autoritățile competente la 10.02.2017.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, Seibel T., de comun acord Roleac V. au mers la notarul public Chiriliuc I., cu sediul în XXXXXX XX, XXXXXX, unde au întocmit un consimțământ notarial, potrivit cărui Seibel T. obține permisiunea de la tatăl copilului Roleac V. ca timp de un an, începând din 10.03.2017, să plece cu fiica sa minoră Roleac X., a.n. XXXXXX în țările Uniunii Europene, Germania, România la odihnă și înapoi în Republica Moldova.

Ulterior, la 15 februarie 2017, Seibel T. a încercat să transporte peste frontiera Republicii Moldova minora Roleac X., deplasându-se spre Germania, unde aceasta, contrar prevederilor legale cu privire la adopția unui copil de către un cetățean străin, urma să o prezinte pe minora Roleac X. ca fiind fiica sa, pe care precum că a născut-o pe teritoriul Republicii Moldova, însă după prezentarea pașaportului minorei și consimțământului autentificat notarial, Seibel T. a fost stopată de către angajații Poliției de Frontieră.

Acțiunile inculpatei Seibel T. au fost încadrate în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹), f) Cod penal, ca traficul de copii, adică primirea, adăpostirea, transportarea unui copil, precum și darea unor plăți pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului, în scopul cumpărării copilului, acțiuni comise în cazul adopției ilegale, de către mai multe persoane, asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani.

Roleac O. în perioada de la sfârșitul anului 2016 până la 15 februarie 2017, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Roleac I. și cetățeanca Germaniei, Seibel T., aflându-se pe teritoriul XXXXXX, urmărind scopul vânzării ilegale a copilului său, pentru ulterioara adopție ilegală a acestuia, a participat la comiterea infracțiunii de trafic de copii, și anume, prin intermediul rețelelor de socializare a discutat cu Seibel T., în vederea cumpărării de către ultima a copilului pe care Roleac O. urma să-l nască și pe care aceasta urma să-l adopte ilegal și a primit împreună cu Roleac I., la 18 ianuarie 2017 mijloace bănești, transmise prin intermediul sistemelor de transferuri bănești de către Seibel T. pentru îngrijirea sa și pentru obținerea consimțământului acestora pentru ulterioara vânzare a copilului care urma să se nască și pe care aceasta urma să-l adopte ilegal.

Ulterior, după ce Roleac O. a născut o fetiță perfect sănătoasă la XXXXXX, într-o instituție medicală din XXXXXX, aceasta, de comun acord cu soțul său Roleac V., au transmis copilul nou-născut lui Seibel T. în schimbul unor mijloace bănești, iar ultima a adăpostit minora timp de câteva zile în apartamentul nr. 10 din XXXXXX X, XXXXXX, închiriat de ea.

Apoi, Roleac O., de comun acord cu părinții copilului Roleac I. și Seibel T., au pregătit actele necesare, s-au prezentat la CRIS Registru, situat în XXXXXX, XXXXX, unde în timp de 24 ore au perfectat un pașaport pe numele minorei Roleac X., a.n. XXXXXX, eliberat de autoritățile competente la 10.02.2017.

Ulterior, la 15 februarie 2017, Seibel T. a încercat să transporte peste frontiera Republicii Moldova minora Roleac X., deplasându-se spre Germania, unde aceasta,

contrar prevederilor legale cu privire la adopția unui copil de către un cetățean străin, urma să o prezinte pe minora Roleac X. ca fiind fiica sa, pe care precum că a născut-o pe teritoriul Republicii Moldova, însă după prezentarea pașaportului minorei și consimțământului autentificat notarial, Seibel T. a fost stopată de către angajații Poliției de Frontieră.

Acțiunile inculpatei Roleac O. au fost au fost încadrate în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹), f) Cod penal, ca traficul de copii, adică transferul unui copil, precum și primirea unor plăți pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului, în scopul vânzării copilului, acțiuni comise în cazul adopției ilegale, de către mai multe persoane, asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani.

Potrivit ordonanței din 02.08.2017, a fost modificată învinuirea înaintată acesteia, fiindu-i incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 206 alin. (3) lit. b¹), e¹), f) Cod penal, ca traficul de copii, adică transferul unui copil, precum și primirea unor plăți pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului, în scopul vânzării copilului, acțiuni comise în cazul adopției ilegale, de către mai multe persoane, asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani, asupra copilului care se află în îngrijirea sa.

Roleac I. în perioada de la sfârșitul anului 2016 până la 15 februarie 2017, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Roleac O. și cetățeanca Germaniei, Seibel T., aflându-se pe teritoriul XXXXXX, urmărind scopul vânzării ilegale a copilului său, pentru ulterioara adopție ilegală a acestuia, a participat la comiterea infracțiunii de trafic de copii și anume, a primit împreună cu Roleac O., la 18 ianuarie 2017 mijloace bănești, transmise prin intermediul sistemelor de transferuri bănești de către Seibel T. pentru îngrijirea lui Roleac O. și pentru obținerea consimțământului acestora pentru ulterioara vânzare a copilului care urma să se nască și pe care aceasta urma să-l adopte ilegal.

Ulterior, după ce Roleac O. a născut o fetiță perfect sănătoasă la XXXXXX, într-o instituție medicală din XXXXXX, aceasta, de comun acord cu soția sa Roleac O., au transmis copilul nou-născut lui Seibel T. în schimbul unor mijloace bănești, iar ultima a adăpostit minora timp de câteva zile în apartamentul nr. 10 din XXXXXX X, XXXXXX, închiriat de ea.

Apoi, Seibel T., de comun acord cu părinții copilului Roleac I. și Roleac O., au pregătit actele necesare, s-au prezentat la CRIS Registru, situat în XXXXXX, XXXXX, unde în timp de 24 ore au perfectat un pașaport pe numele minorei Roleac X., a.n. XXXXXX, eliberat de autoritățile competente la 10.02.2017.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, Roleac V., de comun acord Seibel T., au mers la notarul public Chiriliuc I., cu sediul în XXXXXX, XXXXXX, XX, unde au întocmit un consimțământ notarial, potrivit cărui Seibel T. obține permisiunea de la tatăl copilului Roleac V. ca timp de un an, începând din 10.03.2017, să plece cu fiica sa minoră Roleac X., a.n. XXXXXX în țările Uniunii Europene, Germania, România la odihnă și înapoi în Republica Moldova.

Ulterior, la 15 februarie 2017, Seibel T. a încercat să transporte peste frontiera Republicii Moldova minora Roleac X., deplasându-se spre Germania, unde aceasta, contrar prevederilor legale cu privire la adopția unui copil de către un cetățean străin,

urma să o prezinte pe minora Roleac X. ca fiind fiica sa, pe care precum că a născut-o pe teritoriul Republicii Moldova, însă după prezentarea pașaportului minorei și consimțământului autentificat notarial, Seibel T. a fost stopată de către angajații Poliției de Frontieră.

Acțiunile inculpatului Roleac V. au fost au fost încadrate în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹), f) Cod penal, ca traficul de copii, adică transferul unui copil, precum și primirea unor plăți pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului, în scopul vânzării copilului, acțiuni comise în cazul adopției ilegale, de către mai multe persoane, asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani.

Potrivit ordonanței din 02.08.2017, a fost modificată învinuirea înaintată acesteia, fiindu-i incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 206 alin. (3) lit. b¹), e¹), f) Cod penal, ca traficul de copii, adică transferul unui copil, precum și primirea unor plăți pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului, în scopul vânzării copilului, acțiuni comise în cazul adopției ilegale, de către mai multe persoane, asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani, asupra copilului care se află în îngrijirea sa.

Instanța a reținut că inculpata Seibel T. nu a recunoscut vina și a declarat că a cunoscut-o pe Roleac O. pe un site de socializare cu privire la adopție în anul 2016. Aceasta i-a scris și au început să converseze. Purta discuții și cu alte femei referitor la adopție, atât legală, cât și ilegală. Roleac O. i-a povestit că este singură, are trei copii și este însărcinată, copilul urmând să se nască în martie. Paralel comunica cu o femeie din Ucraina, care deja născuse copilul. Pe site-ul BlaBlaCar a găsit anunțul postat de Staver P. cu privire la călătoria în Moldova. Nu i-a comunicat acestuia motivul real pentru care a venit în Moldova. Ajungând în Chișinău, a telefonat-o pe Roleac O. și i-a spus că vrea să vină în oșpeție, iar aceasta i-a spus că copiii sunt bolnavi și are nevoie de medicamente. A procurat medicamente și jucării pentru copii și a mers la XXXX. Roleac O a întâlnit-o la gară și au mers acasă la aceasta. A stat aproximativ o oră, a contactat cu copiii. Apoi, Roleac O. a chemat un taxi și ea plecat la Chișinău. Peste câteva zile a revenit în XXXXX și a închiriat un apartament. A sunat-o pe Roleac O. la 05.02.2017, acesta i-a spus că a născut prin cezariană și că nu are nevoie de nimic. Peste câteva zile Roleac O. a venit cu copilul la ea acasă și l-a lăsat la ea, deoarece se simțea rău. Roleac O. venea în fiecare zi la ea și i-a spus că are acasă bolnavi de tuberculoză. Pașaportul pentru copil a fost perfectat la secția de pașapoarte, apoi au mers la notar pentru a afla ce acte sunt necesare pentru a scoate copilul din țară. La notar a intrat Roleac V. Nu a verificat declarația întocmită la notar, deoarece nu cunoaște limba. Roleac O. și Roleac V. au hotărât ca dânsa să ia copilul în Germania pentru fi examinat medical, urmând apoi să adune actele pentru adopție. Inițiativa de a-i transmite bani Roleac O. îi aparține ei. Voia să-i transmită banii pe 31 decembrie, prin intermediul unei persoane care urma să vină în Germania, însă aceasta nu a venit. În luna ianuarie i-a transmis lui Roleac O. 100 euro, iar aceasta a întrebat-o pentru ce așa mult și i-a spus că pentru bomboane la copii. Pornind cu copilul în Germania, a fost oprită la frontieră, i s-a cerut să prezinte declarația și să iasă din automobil. A fost întrebată unde sunt părinții copilului și i s-a spus că este o greșeală la data din declarație. Rudele ei nu cunoșteau că ea dorea să

înfieze un copil, iar copilul urma să se nască în luna martie. A hotărât să-și mintă rudele și să le spună că copilul este al ei, iar în Germania să le spună adevărul despre copil. Mesajul despre copil l-a expediat posibil, mamei sale, soțului și surorii. A discutat cu o femeie referitor la un certificat nou de naștere, iar Roleac O. nu a fost implicată în aceasta. Nu a intenționat să ia copilul ilegal și nu a discutat cu Roleac O. să-i plătească pentru copil. După ce a fost mințită pe rețelele de socializare de alte femei, a întreat-o pe Roleac O. dacă dorește ceva în schimbul copilului, iar aceasta i-a spus că nu dorește ca copilul să ajungă în internat. Nu s-a discutat despre vinderea copilului și nici că urma să-i mulțumească cumva Roleac O. pentru copil. Membrilor familiei sale nu le-a comunicat că vine în Moldova, le-a spus că este internată în spital. I-a transmis mamei sale poza copilului și i-a spus că e copilul ei. Mama ei cunoștea că e însărcinată, însă nu știa nimeni că ea a întrerupt sarcina, fapt despre care nu i-a spus nici soțului său. Nu a dorit să spună despre faptul că dorea să înfieze un copil. În vara anului 2016 a fost însărcinată și a întrerupt sarcina în septembrie, la termenul de 5 luni. S-a aflat la evidența medicului și acesta cunoștea despre avortul, pe care l-a făcut din motiv că a căzut jos. Apoi, a decis să adopte un copil, s-a înregistrat pe un site cu adopția, dorind să adopte un copil din fosta URSS. Nu întrebuințează substanțe narcotice și metadonă de mai mulți ani. Anterior a fost judecată și nu a ascuns acest lucru.

Inculpata Roleac O. a pledat nevinovată și a relatat că s-a cunoscut cu Seibel T. în anul 2016, când era însărcinată cu al patrulea copil. Au comunicat îndelungat pe un site de socializare. Seibel T. se interesa de copii. La 21.01.2017, Seibel T. a venit în Moldova. Pe Seibel T. a sunat-o ea și i-a spus că a născut. Apoi, a rugat-o pe aceasta să ducă copilul în Germania, ulterior, urmând să meargă toată familia. Au discutat cu Seibel T. despre înfiere, însă a dorit inițial să fie verificat copilul în Germania. Au discutat și despre faptul că nu vrea să vândă copilul. Cu Pietraru O. și soția acestuia s-au cunoscut în același grup. Aceștia urmau să înfieze copilul, care însă avea probele cu respirația și ea a apelat la ajutorul lui Seibel T. Pietraru O. aduna actele pentru adopție, nu a cerut bani de la acesta, însă în perioada când era însărcinată, aceștia o ajutau. Era pregătită să dea copilul pentru a fi adoptat, deoarece îi era greu cu ceilalți copii, urmând să aibă grijă și de mama sa. Seibel T. i-a transmis doar 100 euro, apoi a mai procurat dulciuri și jucării. Nu consideră că a vândut copilul, intenționând să-l ducă la tratament în Germania, deoarece nu are încredere în medicii din țară. De perfectarea actelor s-au ocupat Seibel T. și Roleac V., iar ultimul cunoștea că ea urma să-i dea copilul lui Seibel T. pentru a-l duce în Germania la examinare medicală. S-a înregistrat pe site-ul cu privire la adopție, când era însărcinată cu ultimul copil.

Inculpatul Roleac V. nu a recunoscut vina și a indicat că la 24.12.2016 a fost eliberat din penitenciar. Roleac O. i-a spus că este însărcinată, însă copilul nu este al lui. Pe Seibel T. a văzut pentru prima dată la 20.01.2017, când a venit în ospeție și Roleac O. i-a spus că este o cunoscută din Germania. Aceasta a venit cu jucării și dulciuri pentru copii. Au discutat cu Seibel T. ca aceasta să ducă copilul în Germania la examinare medicală. Seibel T. a fost de acord și au început să adune actele. La 08.02.2017 i-a fost eliberat certificatul de naștere de la maternitate, iar la 09.02.2017 au mers cu Seibel T. la notar pentru a se informa despre actele necesare pentru a întocmi declarația. La notar a intrat singur și a spus că copilul trebuie să ajungă peste

hotare la un examen medical. În aceeași zi, cu actele necesare, au perfectat declarația. În mașină i-a transmis lui Seibel T. declarația și i-a spus că este valabilă din următoarea zi. La 15.02.2017 a fost telefonat de la vamă, i s-a comunicat să Seibel T. a fost reținută, iar copilul a fost plasat la Centru Mamei și Copilului. Ulterior, au fost reținuți și ei. Nu au discutat despre vânzarea copilului. În timp ce era însărcinată, Roleac O. intenționa să dea copilul spre adopție lui Petraru O. fără a i se achita ceva. Serviciile notarului le-a achitat el, iar pentru pașaport a achitat Seibel T. Roleac O. cunoștea despre toate discuțiile pe care le-a avut cu Seibel T., aceasta i-a spus că vrea să-i dea copilul lui Seibel T. Copilul urma să ajungă în Germania pentru investigații medicale. Nu a primit bani de la Seibel T. că să nu cunoască Roleac O. Cunoaște că Seibel T. i-a transferat bani lui Roleac O. la Crăciun.

Totodată, vinovăția inculpaților a fost integral dovedită prin probele administrate, inclusiv cele după cum urmează.

Martorul Petraru O. a comunicat că a cunoscut-o pe Roleac O. în grupul din rețeaua de socializare unde se cerea ajutor cu tutela sau cu înfierea. Roleac O. i-a spus că spus că este singură, are trei copii dorește să dea copilul pentru a fi înfiat, deoarece se află în stare materială grea. Au discutat cu aceasta, le-a spus că urmează să nască în luna martie. El cu soția s-au adresat la organele de tutelă și au început să adune actele. În luna februarie l-a sunat Roleac O. și i-a spus că e la maternitate. Nașterea a fost complicată. Comunicau cu Roleac O. și o vizitau la spital. La spital s-a prezentat ca fiind tatăl copilului, pentru a i se permite să intre. A vizitat-o de aproximativ patru ori la maternitate. Medicul i-a spus să cumpere haine și mâncare, deoarece Roleac O. nu avea nimic cu ea la internare. I-a transmis, din proprie inițiativă, lui Roleac O. 200-300 lei, prin intermediul unor băieți care mergeau la XXXXX. După ce a fost externată, au ținut legătura cu aceasta și Roleac V. Le-au spus că adună actele. Au mai discutat aproximativ o săptămână. Despre cele întâmplate, soția sa a aflat de la televizor. La începutul lunii martie a fost chemat de către organul de urmărire penală și a dat declarații. Nu a văzut niciodată pe Seibel T. la maternitate.

Martorul Foca N. a informat că Roleac O. a născut prin operație cezariană, aproximativ la 02-04 februarie. Copilul era absolut sănătos, prima zi a fost alimentat cu amestec, iar când mama și-a revenit s-a aflat cu ea. În maternitate copilul nu a avut crize de apnee, starea era satisfăcătoare. După 72 ore, i-a fost efectuată vaccina BCJ, copilul urmând să fie eliberat acasă, fiind în stare satisfăcătoare. Mama copilului nu a invocat că copilul ar avea probleme de respirație sau plămâni. Astfel de probleme au fost excluse, în caz de necesitate urmând a fi efectuată tomografia. În istoria copilului nu a fost indicat nimic deosebit. Copilul a fost născut prematur, însă era sănătos.

Martorul Rotaru O. a relatat că a cunoscut-o pe Roleac O. când a luat buletinul de identitate de la lăuze. Aceasta i-a spus că are trei copii, că a fost certată cu soțul și că ultimul copil este de alt bărbat. Ulterior, Roleac O. s-a împăcat cu soțul, copilul urmând să fie educat în familie. Cunoștea că Roleac O. era vizitată în spital de soțul ei, însă nu-l cunoaște și personal nu l-a văzut. De la asistentele medicale cunoaște despre posibilul abandon.

Martorul Mușac I. a declarat că la 07.02.2017, Roleac O. a venit pentru a înregistra nașterea, prezentând buletinul de identitate și certificatul constatator de naștere, însă nu avea certificatul de căsătorie. La 08.02.2017, Roleac V., tatăl

copilului, a prezentat toate actele, a completat declarația și a fost întocmit certificatul de naștere, în care a fost indicat mama - Roleac O. și tatăl - Roleac V. Toate actele au fost semnate de Roleac V. Datele despre tatăl copilului pot fi indicate și de mamă. Roleac O. nu putea să indice alt tată al copilului, decât cel indicat în certificatul de căsătorie. Fiind verificată informația, a fost stabilit că aceștia sunt căsătoriți. Totodată, oficiul stării civile nu exclude posibilitatea refuzului soțului de a fi indicat în certificatul de naștere, mama având posibilitatea, cu acordul tatălui copilului, să indice alt bărbat. Roleac O. a spus că a doua zi, va veni soțul cu certificatul de căsătorie. Roleac V. a prezentat certificatul de căsătorie, conform căruia căsătoria a fost încheiată în anul 2013.

Martorul Rotaru E. a indicat că Roleac V. a solicitat perfectarea pașaportului biometric pentru copil. L-a văzut în ziua în care a perfectat comanda. Acesta e intrat singur în birou, iar la ușă era Seibel T. cu un copil în brațe.

Martorul Micșansaia D. a comunicat că în ziua în care a fost documentat copilul, i-a văzut pe toți trei inculpați. Roleac V. a spus că copilul s-a născut prematur și trebuie dus la examinare medicală în Germania. Au solicitat perfectarea pașaportului în 24 ore. Actul a fost eliberat legal.

Martorul Căzănescu N., șef de schimb la punctul de trecere al frontierei nr. 2 Leușeni, și-a susținut declarațiile date la urmărire penală și a relatat că la 15.02.2017, la linia de control s-a apropiat un automobil de model „BMW” cu numerele de înmatriculare germane, în care se aflau patru persoane, inclusiv un copil minor. A făcut identificarea persoanelor și a atras atenție la vârsta copilului. Acesta era foarte mic, avea aproximativ 12 zile, nefiind transportabil și nu era împreună cu mama sa. Seibel T. a spus că este însoțitorul copilului și a prezentat declarația. Nu-și amintește cum se intitula actul prezentat, dar nu se numea declarație, eliberat de notar, valabilitatea fiind mai târzie decât ziua în care s-au prezentat la vamă. Seibel T. a început să dea declarații contradictorii. A spus că este copilul unei verișoare și îl duce la un medic în Germania, deoarece este bolnav. Apoi, a recunoscut că nu este ruda copilului și a spus că mama are mai mulți copii, că a luat copilul din milă, pentru a-l îngriji. I-a cerut să facă legătură cu mama copilului și, personal, a discutat cu Roleac O., care a confirmat că este mama copilului și că a dat copilul unei cunoscute să-l ducă la medic în Germania, fiindcă are probleme cu plămâni. S-au efectuat verificări pentru a stabili de câte ori a traversat frontiera și a fost cercetat telefonul, unde a găsit informații despre traseu. Cu Seibel T. a discutat personal, iar verificarea de bază a fost efectuată de șefi. I-a trezit suspiciuni și faptul că în actul prezentat era indicată plecarea cu scop de turism și nu în scop de sănătate, nefiind indicată nici legea prin care se dă acordul la ieșirea minorului din țară. Actul era cu semnătură și ștampilă, însă nu au putut face legătura cu numărul de contact indicat în document, telefonul fiind legat de transferuri bănești. Personal a constatat că nu sunt întrunite condițiile de traversare a frontierei și a bănuit că este un caz de trafic de minori. Seibel T. nu a prezentat o procură și nu cunoaște ce presupune un acord. Potrivit legii, minorii neînsoțiți de reprezentanții legali, pot fi însoțiți de alte persoane, cu întocmirea unei declarații notariale. Acordul prezentat nu permite traversarea frontierei.

Conform procesului-verbal de examinare a obiectului din 19.04.2017 au fost cercetate fișele medicale ale Roleac O. și Roleac X., fiind stabilit că la XXXXXX,

Roleac O. a născut copilul Roleac X, care la externare era perfect sănătoasă. Copiile acestor fișe au fost anexate la materialele cauzei prin ordonanța din 19.04.2017.

Potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 25.05.2017 a fost cercetată copia actului de naștere al minorei Roleac X., copia certificatului constatator al nașterii minorei Roleac X., declarația de naștere a minorei Roleac X., fiind stabilit că minora Roleac X. s-a născut la XXXXXX, mama fiind Roleac O, iar tata fiind Roleac V. Declarant la eliberarea certificatului de naștere a fost Roleac V. și certificatul de naștere a fost eliberat la 08.02.2017. Copiile acestor acte au fost anexate ca documente la cauza penală prin ordonanța din 25.05.2017.

Prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.05.2017 au fost examinate copiile din registrul actelor notariale cu seria și numărul AA 0020720/1745 a notarului public Chiriliuc Iurii, fiind stabilit că la 09.02.2017 a fost întocmită declarație de Roleac V. care dă acordul plecării la odihnă a fiicei sale Roleac X., născută la XXXXXX, în România, Germania, Europa pe perioada de timp 10.03.2017-10.03.2018, însoțitor fiind Seibel T., născută la XXXXXX. Declarația a fost înregistrată în registrul actelor notariale sub nr. 1119. Copiile actelor respective au fost anexate ca documente la cauza penală prin ordonanța din 25.05.2017.

Conform procesului-verbal de examinare a obiectului din 05.04.2017, a fost examinat autorizat telefonul mobil de model „HuaweiGRA-L09” cu IMEI XXXXXXXXXXX, în care este introdusă cartela SIM ”Orange” cu nr. XXXXXXXX, stabilindu-se că învinuita Seibel T. din luna noiembrie 2016 ducea convorbiri cu diferite mame din Ucraina și Federația Rusă referitor la adopția ilegală a copiilor nou născuți ale acestora și căutând certificate de naștere neîndeplinite. A mai fost stabilit că a găsit un copil pentru adopție ilegală în Republica Moldova, dar rudelor le comunica că ea se află într-o maternitate din Germania, unde a născut o fetiță pe care a numit-o Sofia. A fost găsit și un mesaj unde ea transmite datele minorei Roleac X., dar deja cu datele schimbate, și anume Diener Sofia Vitalii, născută la 29.01.2017 în mun. Bălți, Republica Moldova. Au mai fost găsite fotografiile ale minorei Roleac X., pe care învinuita Seibel T. le-a transmis rudelor, comunicându-le că aceasta este fetița pe care a născut-o. Telefonul mobil a fost ridicat de la Seibel T. în rezultatul efectuării percheziției corporale din 15.02.2017, fiind recunoscut în calitate de corp delict și anexat la cauza penală.

Potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 04.05.2017, prin care a fost examinat autorizat telefonul mobil de model „MobiWire” cu IMEI XXXXXXXXXXX, în care este introdusă cartela SIM Moldcell cu nr. XXXXXXXX, s-au depistat mesaje efectuate între Roleac V. cu Roleac O., din care a fost stabilit că minora Roleac X. nu este fiica învinuitului Roleac V. și ei decid cui să dea copilul lui Seibel T. sau lui Petraru. O. Totodată, au fost stabilite umerele de contact ale învinuitei Seibel T.

Prin procesul-verbal de examinare din 25.05.2017, au fost cercetate tranzacțiile financiare fiind stabilit că la 18.01.2017, Roleac O. a primit de la Seibel T. suma de 100 de euro. Informația menționată a fost obținută autorizat, iar prin ordonanța din 25.05.2017 a fost anexată ca document la cauza penală.

Conform procesului-verbal de examinare din 25.05.2017, a fost examinată informația parvenită de la ofițerul de legătură al BKA la Ambasada Republicii

Federale Germane, Michael Pawlowski, prin intermediul căreia s-a stabilit, că poliția din Kunzelsau la 17.02.2017, în jurul orei 12.40 au efectuat verificări la adresa din XXXXXX, XXXXXX, XXX, unde este înregistrată la domiciliu și Seibel T. La domiciliu a fost identificat partenerul ei de viață Vitali Diener, născut la XXXXXX, care a declarat, că fiica lui Seibel T., Seibel L. se află la bunica sa, Seibel C., domiciliată în XXXX, XXXXXX XXXXXX XXXX, iar Seibel T. se află în spital. Imediat după aceasta au fost efectuate verificări la adresa lui Seibel C., născută la 17.08.1957. Pe adresă se afla Seibel C. și Seibel L. Seibel C. a explicat că fiica sa Seibel T. este însărcinată și se află de două săptămâni în spitalul din Schwabisch Hali și în timpul sarcinii ar fi avut o problemă renală, însă nu a vizitat fiica la spital. Totodată, Seibel T. a transmis prin intermediul surorii sale că ar veni în scurt timp acasă cu bebelușul, o fetiță. Ulterior, la 17.02.2017, ora 20.05 a fost luată legătura cu spitalul Diakonie-Klinikum 74523 Schwabisch Hali, Diakoniestrabe 10, stabilindu-se că Seibel T. nu a fost înregistrată și nici nu a fost internată anterior. Fiind verificată Seibel T., a fost stabilit că este fumătoare, dependentă de droguri, consumatoare de substanțe anestezice. În anul 1999 a intrat în atenția poliției din Helibron pentru comiterea infracțiunii de furt. În anul 2005 a intrat în atenția poliției pentru comiterea infracțiunii de furt și înșelăciune. În anul 2010 a intrat în atenția Poliției Judiciare din Kunzelsau pentru ancheta vamală desfășurată de vama Stuttgart pentru trafic de stupefiante în cantități mici împreună cu alți complici. Totodată, s-a stabilit că Seibel T. ar avea doi copii și ar fi fost însărcinată și în anul 2007, dar a ascuns sarcina față de medicul curant pentru a putea obține în continuare metadonă. Este înregistrată în Germania ca fiind șomeră și situația din casă este descrisă fiind mizerabilă. Informația menționată a fost anexată ca document la materialele cauzei penale.

Potrivit raportului de expertiză nr. 984 din 21.03.2017, s-a constatat că învinuita Seibel T. nu a născut pe cale naturală sau prin operație cezariană, în timpul apropiat. Despre dispunerea expertizei părțile au fost notificate prin procesele-verbale din 22.02.2017, din 03.03.2017 și din 10.03.2017, raportul de expertiză fiind comunicat acestora prin procesele-verbale din 29.05.2017. Prelevarea mostrelor a fost autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție din 27.02.2017.

În baza probelor administrate, cercetate prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, acțiunile inculpatei Seibel T. urmează a fi încadrate în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹), f) Cod penal, ca traficul de copii, adică primirea, adăpostirea, transportarea unui copil, precum și darea unor plăți pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului, în scopul cumpărării copilului, acțiuni comise în cazul adopției ilegale, de către mai multe persoane, asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani, acțiunile inculpatei Roleac O. - în baza în art. 206 alin. (3) lit. b¹), e¹), f) Cod penal, ca traficul de copii, adică transferul unui copil, precum și primirea unor plăți pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului în scopul vânzării copilului, acțiuni comise în scopul adopției ilegale, de către mai multe persoane, asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani, asupra copilului care se află în îngrijirea sa, iar acțiunile inculpatului Roleac V. - în baza în art. 206 alin. (3) lit. b¹), e¹), f) Cod penal, ca traficul de copii, adică transferul unui copil, acțiuni comise în

scopul adopției ilegale, de către mai multe persoane, asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani, asupra copilului care se află în îngrijirea sa.

Or, din învinuirea înaintată lui Roleac V., urmează a fi exclus semnul calificativ *primirea unor plăți*, deoarece acuzarea nu a putut demonstra prezența acestui semn calificativ, iar din probele cercetate instanța nu a reținut ca fiind demonstrat acest semn calificativ în privința lui Roleac V.

Totodată, potrivit doctrinei juridice naționale și internaționale, și anume conform principiului 9 din Declarația ONU a drepturilor copilului, copilul va fi ocrotit împotriva tuturor formelor de neglijare, cruzime și exploatare. El nu va fi obiect de trafic, sub nicio formă, principiul coroborat cu prevederile art. 30 din Legea privind drepturile copilului.

Obiectul juridic principal al infracțiunii prevăzute la art. 206 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la dezvoltarea fizică, psihică, spirituală și intelectuală a minorului.

Obiectul juridic secundar al traficului de copii îl formează relațiile sociale cu privire la libertatea fizică a minorului.

Victima infracțiunii examinate are o calitate specială or, minora Roleac X. la momentul încercării de a fi transportată peste frontiera Republicii Moldova, avea 12 zile de la naștere.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 206 Cod penal se exprimă prin fapta prejudiciabilă, care se concretizează în următoarele acțiuni la fiecare din inculpați și anume:

Seibel T.: primirea unui copil - la 07.02.2017, îndată după externarea copilului Roleac X. din Centrul Perinatologic XXXX, a primit acest bebeluș de la Roleac O. și Roleac V.; adăpostirea unui copil - la 07.02.2017, Seibel T. primind copilul Roleac X., l-a adăpostit în apartamentul închiriat din XXXXXX, XXXXXX, XXX, XXX, până la 15.02.2017, când s-a pornit împreună cu victima spre Germania; transportarea unui copil - de către Seibel T., minora Roleac X. a fost transportată din XXXXXX la Chișinău, unde au fost întâlnite de Staver P. și ulterior a transportat minora până la punctul de trecere a frontierei de stat Leușeni, cu automobilul lui Staver P., ultimului comunicând că duce copilul în Germania pentru investigații medicale; darea unor plăți pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului - nu poate fi pus la îndoială, scopul acestor plăți și beneficii deoarece, Seibel T. și Roleac O. sunt străine una pentru cealaltă, iar această sumă de 100 euro, dar și alte bunuri, pe care ambele inculpate le-au recunoscut în instanța de judecată, transmise unei persoane străine, pe care a cunoscut-o de pe site-ul pentru adopții, urma a fi îndreptate pentru a o determina pe Roleac O. să transmită copilul anume lui Seibel T.

Roleac O. - transferul victimei, la 07.02.2017, aceasta, îndată după externarea copilului din Centrul Perinatologie XXX, împreună cu Roleac V. au transmis minora Roleac X. lui Seibel T.; primirea unor plăți și beneficii pentru obținerea consimțământului persoane care deține controlul asupra copilului; la 18.01.2017 Roleac O. a primit de la Seibel T. suma de 100 de euro, ulterior, potrivit declarațiilor inculpaților, Roleac O. a mai primit beneficii materiale.

Roleac V. - transferul victimei, la 07.02.2017, acesta, îndată după externarea copilului din Centrul Perinatologic XXX, împreună cu Roleac O. au transmis minora Roleac X. lui Seibel T.

Astfel, acțiunile au fost săvârșite de trei persoane: Roleac O., Roleac V. și Seibel T., asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani - Roleac X., născută la XXXXXX. În privința inculpaților Roleac V. și Roleac O. se reține și faptul că aceste acțiuni s-au realizat asupra copilului care se află în îngrijire - acest semn fiind prezent atunci când făptuitorul are obligația morală să acorde victimei asistență socială, precum și în virtutea relațiilor de rudenie are îndatorirea legală să îngrijească victima, ce se confirmă prin certificatul de naștere al copilului minor în care mama este indicată Roleac O. și tata - Roleac V.

Conform art. 74 alin. (1) Codul familiei, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.

Totodată, acțiunile prin care s-a comis infracțiunea nu pot fi realizate decât prin intenție directă, care în cadrul cercetării judecătorești a fost stabilită cu certitudine or, inculpații conștientizau caracterul prejudiciabil al acțiunilor comise de fiecare în parte, au prevăzut urmările prejudiciabile și au dorit survenirea acestora.

Scopul urmărit de Seibel T. a fost adopția ilegală a minorei Roleac X., afirmația că minora de 12 zile era scoasă din țară pentru investigații medicale, fiind irelevantă, deoarece la materialele cauzei penale nu există niciun act care ar confirma necesitatea acestor investigații, potrivit actelor medicale, în coroborare cu declarațiile medicului neonatolog Foca N., copilul fiind perfect sănătos.

Deci, intenția directă a inculpatei Seibel T. de a trafica minora Roleac X., manifestată prin primirea, adăpostirea, apoi transportarea, este pe deplin dovedită.

Potrivit discuțiilor pe care le-a avut Seibel T. cu o oarecare Xiușa U, aceasta căuta un copil, precum și se interesa de un blank de certificat de naștere. Inculpata Seibel T. a confirmat că dorea să facă rost de un copil, fie pe căi legale, fie într-un alt mod. Aceasta și-a informat rudele, și anume pe mama sa Karsten (Seibel) C. că ar fi născut o fetiță și se află internată într-un spitalul din Schwabisch Hali și în timpul sarcinii ar fi avut o problemă renală. Ea a transmis poze cu bebelușul rudelor, inclusiv concubinului Diener V., indicând datele minorei Roleac X. schimbate, ca fiind Diener Sofia Vitalii, născută la 29.01.2017 în mun. Bălți, Republica Moldova. Seibel T. îi comunica lui Roleac O., fiind în R. Moldova, că rudele sale din Germania cred că ea este însărcinată.

Or, toate aceste circumstanțe demonstrează cu certitudine intenția lui Seibel T. de a prezenta acest copil ca fiind al său, fără a recurge la adopția legală reglementată de Legea privind regimul juridic al adopției nr. 99 din 28.05.2010, potrivit căreia adopția este o formă specială de protecție, aplicată în interesul superior al copilului, prin care se stabilește filiația între copilul adoptat și adoptator, precum și legăturile de rudenie între copilul adoptat și rudele adoptatorului, iar adopția copiilor domiciliați pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane cu domiciliul în străinătate are loc în conformitate cu legislația Republicii Moldova și se decide prin hotărâre judecătorească.

Instanța reține argumentul apărării cu privire la discuția purtată de inculpata Seibel T. cu o oarecare Xiușa U, fiind demonstrat că Seibel T. discuta cu Xiușa U,

care este Popova O. din Ucraina, orașul Priluki, din care rezultă că Seibel T., în afară de copil, se interesa insistent de adevărul curat, care poate fi primită sau cumpărată.

Afirmațiile apărării că *un copil nu poate costa 100 euro, sumă ce a fost probată*, este irelevantă or, articolul încriminat inculpaților nu prevede o anumită sumă, iar latura obiectivă a acestei infracțiuni, față de Seibel T. este primirea, adăpostirea, transportarea copilului, precum și darea *unor plăți* pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului, iar în privința lui Roleac V. se reține doar transferul copilului.

Sunt nefondate și alegațiile apărării că inculpații Seibel T. a urmărit un scop nobil, și anume transportarea minorul nou-născut în Germania pentru investigații medicale, deoarece nu au fost prezentate acte, probe, înscrisuri, care ar demonstra necesitatea unei astfel de investigații, dimpotrivă, potrivit declarațiilor medicului neonatolog Foca N., copilul la naștere și la externare avea starea sănătății satisfăcătoare.

Argumentele apărării că învinuirea este neîntemeiată și ilegală, pe motiv că nu au fost aduse probe a prezenței laturii subiective și obiective nu și-au găsit confirmare or, la redactarea sentinței, instanța a făcut o analiză amplă a tuturor elementelor componente infracțiunii din speță.

La fel, este neîntemeiată și concluzia apărării cu privire la încălcarea competenței după materie, fiind stabilit, în conformitate cu art. 270² alin. (1) lit. d) Cod procedură penală, că Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale exercită urmărirea penală în cazul infracțiunilor ... *exceptional de grave*, ..., iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale conduce urmărirea penală în cauzele în care urmărirea penală este efectuată de către organele de urmărire penală cu competența pe întreg teritoriul Republicii Moldova, menționate la art. 266 și 268 din prezentul cod, nefiind atestate careva abateri cu privire la încălcarea investigării cauzei după materie de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

Nu a fost demonstrată nici alegația apărării că inculpaților nu le-a fost adusă la cunoștință într-o manieră clară, concretă și previzibilă învinuirea adusă, fiind constatat că ordonanțele de punere sub învinuire corespund prevederilor art. 281 Cod procedură penală, iar acuzarea a respectat procedura la înaintarea ordonanțelor prin care a fost modificată învinuirea în sensul agravării inculpaților Roleac O. și Roleac V., acestea fiind întocmite în limba de stat și în limba rusă, accesibilă pentru toți inculpații.

Totodată, alegațiile apărării că *nu poate fi calificată dorința unui părinte de a oferi un bine copilului său și de a o interpreta doar în latura negativă*, sunt irelevante or, potrivit actelor naționale și internaționale, drepturile și interesele legitime ale copiilor sunt apărate de către părinții lor, părinții sunt reprezentanții legali ai copiilor lor și acționează în numele lor în relațiile cu toate persoanele fizice și juridice, inclusiv în autoritățile administrației publice și instanțele judecătorești, fără a avea nevoie de împuterniciri speciale, iar drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar

intereselor copilului lor. Părinții nu pot prejudicia sănătatea fizică și psihică a copilului.

Însă, inculpații au invocat starea de sănătate precară a copilului, și anume că minorul avea rețineri în respirație, fără însă a dovedi acest fapt, poziția dată fiind menținută doar prin declarațiile mamei Roleac O., care a declarat că la reținerile în respirație, i-a atras atenția Seibel T. și soțul Roleac V., iar Seibel T. a indicat că despre aceste probleme de sănătate ale minorei i-a comunicat Roleac O., afirmații care nu sunt probate, dimpotrivă au fost combătute prin materialele cauzei și declarațiile medicului-neonatolog Foca N.

La stabilirea pedepsei instanța a statuat că ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia și personalitatea celui vinovat, că potrivit răspunsului parvenit de la ofițerul de legătură al BKA la Ambasada Republicii Federale Germane la București, România, Michael Pawlowski, Seibel T. se caracterizează ca fiind fumătoare, dependentă de droguri, consumatoare de substanțe anestezice. În anul 1999 a intrat în atenția poliției din Flelibron pentru comiterea infracțiunii de furt. În anul 2005 a intrat în atenția poliției pentru comiterea infracțiunii de furt și înșelăciune. În anul 2010 a intrat în atenția Poliției Judiciare din Kunzelsau pentru ancheta vamală desfășurată de vama Stuttgart pentru trafic de stupefiante în cantități mici împreună cu alți complici. Totodată, s-a stabilit că Seibel T. a fost însărcinată în anul 2007, dar a ascuns sarcina față de medicul curant pentru a putea obține în continuare metadonă. Este înregistrată în Germania ca fiind șomeră și situația din casă este descrisă fiind mizerabilă, ca circumstanțe atenuante au fost reținute aflarea unui minor la întreținere, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Astfel, inculpatei Seibel T. urmează a-i fi stabilită pedeapsa cu închisoare, îndreptată spre maximul sancțiunii articolului incriminat, luând în considerare rolul acesteia la săvârșirea infracțiunii ca fiind unul activ în traficarea minorei Roleac X. și anume că ea, până a primi și adăposti minora, s-a interesat de un certificat de naștere curat, fapt recunoscut de ea și în ședința de judecată, precum și comportamentul acesteia la Secția de pașapoarte XXXXX în momentul perfectării pașaportului pentru copil.

Totodată, conform acordului întocmit de notarul Iurii Chiriciuc, copilul urma să iasă din țară la 10.03.2017 la odihnă, iar Seibel T., la punctul de Frontieră Leușeni a declarat că copilul merge la tratament în Germania, copilul fiind scos din țară cu o dată anterioară celei indicate în acel acord.

Potrivit declarațiilor martorului Căzănescu N., Seibel T. inițial a declarat că copilul este a unei verișoare și îl duce la un medic în Germania fiindcă este bolnav, însă după mai multe întrebări a declarat că nu este rudă cu copilul. Mai apoi a declarat că a luat copilul din milă pentru a-l îngriji, deoarece mama copilului mai are trei copii și trăiesc foarte greu.

Iar martorul Doncilă I. a indicat că Seibel T., în momentul trecerii frontierei de stat, avea un comportament straniu, după miros și comportament, era în stare de ebrietate, avea pete pe față și avea emoții, evita să discute, administra capsule cu efect antidepresant.

Deci, inculpatei Seibel T. urmează a-i fi stabilită pedeapsa de 18 ani închisoare.

Inculpata Roleac O. are patru copii minori la întreținere, se caracterizează pozitiv, plângeri și declarații în privința acesteia nu au parvenit, anterior nu a fost judecată, ca circumstanțe atenuante au fost stabilite aflarea a patru minori la întreținere, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite, urmând a-i fi aplicată pedeapsa de 15 ani închisoare.

Inculpatul Roleac V. are doi copii minori la întreținere, anterior a fost condamnat la 6 ani închisoare, fiind eliberat din penitenciar la 26.12.2016, în privința lui nefiind stabilite circumstanțe atenuante sau agravante,

Potrivit art. 34 alin. (1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană *cu antecedente penale* pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, iar potrivit alin. (2) lit. b) al aceluiași articol, recidiva se consideră periculoasă, dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă sau deosebit de gravă.

Potrivit art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni grave - dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei.

Potrivit Sentinței Judecătoreiei Bălți din 09.11.2010 și deciziei Curții de Apel Bălți din 19.01.2011, Roleac V. a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 6 ani închisoare, fiind liberat din penitenciar la 26.12.2016, astfel acesta a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă periculoasă.

Totodată, a fost admisă cererea acuzării privind încasarea cheltuielilor pentru participarea martorilor, cu încasarea de la Seibel T., Roleac O., Roleac V., în mod solidar, în beneficiul lui Bricevaia L., Guzun A., Rotaru E., Micșanscaia D. suma de 347,76 lei, Franciuc L. - 300 lei, Mușac I. - 89,80 lei, Foca N. - 64 lei, Rotaru O. - 89,80 lei.

Potrivit art. 227 alin. (1) Cod procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, iar potrivit alin. (2) pct. 1) al aceluiași articol, cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali.

În același timp, cererea acuzării privind încasarea de la inculpata Seibel T. a cheltuielilor de judecată în sumă de 141 lei pentru efectuarea expertizei, este neîntemeiată or, potrivit art. 228 alin. (4) Cod procedură penală, expertul are dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, *afară* de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

3. Avocatul Ion Gavriiuc a declarat apel, în numele inculpaților Seibel T. și Roleac V., solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimii să fie achitați.

Apelantul a invocat că declarațiile martorilor au fost prezentate textual în sentință, fără a fi analizate și ajustate la situația și circumstanțele incriminate. Or, în afară de martorii Foca N. și Doncilă I., ceilalți martori nu au comunicat informații ce ar putea fi puse la baza învinuirii, inclusiv și probe indirecte.

Totodată, pentru acțiunile întreprinse, Petraru O. nu a fost pus învinuire, astfel că pentru acțiuni similare față de Seibel T. nu poate fi aplicată o justiție selectivă.

Instanța de fond nu a dat nicio apreciere circumstanțelor explicative ale lui Seibel T. în relația cu martorul Doncilă I.

Or, lipsa în sentință a unei analize a declarațiilor tuturor martorilor diminuează, în defavoarea inculpaților, efectul probatoriu al faptelor expuse de ultimii, fiind stabilit că aceste probe nu au fost verificate prin analiza lor, după cum prevede art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală.

Pe lângă aceasta, instanța de fond neîntemeiat a motivat prezența laturii obiective a infracțiunii, argumentele instanței fiind unilaterale, în lipsa unei analize în ansamblu a circumstanțelor.

Și acțiunile inculpaților Roleac O. și Roleac V. privind transferul victimei către Seibel T. urmăreau aceleași scopuri – de a nu admite acasă la ei contaminarea copilului nou-născut cu tuberculoză, prin contactul cu ceilalți copii și de a nu ține copilul mic în frig.

Mai mult, nu a fost probat scopul cumpărării copilului de către Seibel T., ce constituie motiv de achitare în săvârșirea infracțiunii incriminate, aprecierea acestui scop rezultând doar din presupuneri.

În același timp, instanța de fond neîntemeiat a respins cererea apărării referitor la nulitatea actului procedural privind desemnarea prin ordonanța procurorului a unor ofițeri de investigații cu atribuții de ofițeri de urmărire penală.

La fel, a fost încălcat dreptul inculpaților la publicitatea ședinței de judecată la pronunțarea hotărârii, ce contravine art. 18 alin. (4), 321 alin. (2), 340 alin. (1) Cod de procedură penală și art. 6 al CEDO, că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public.

Instanța de fond nu a explicat nici faptul de ce a acordat prioritate informației privind condițiile de trai ale inculpatei Seibel T., obținute prin ofițerul de legătură și nu informației deținute în telefonul ei.

3.1. A declarat apel și inculpata Seibel Tatjana, solicitând casarea sentinței.

Apelanta a indicat că nu este de acord cu sentința adoptată or, instanța de fond a admis o eroare gravă, care a afectat soluția instanței.

3.2. Avocatul Vladimir Mării, la fel, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata Roleac O. să fie achitată.

Apelantul a invocat că, enunțând în textul sentinței declarațiile martorilor Petraru O., Foca N., Rotaru O., Mușac I., Rotaru E., Micșanscaia D., Guzun A., Bricevaia L., Chiriciuc I., Franciuc L., Staver P., Căzănescu N., Doncilă I. și Sandu M., instanța nu a apreciat ce s-a constatat prin aceste declarații și care parte a declarațiilor probează vinovăția inculpatei în săvârșirea celor incriminate.

Totodată, instanța de fond, pe parcursul cercetării judecătorești a acceptat anexarea la materialele cauzei a unor înscrisuri prezentate de apărare, ulterior urmând a le fi dată o apreciere, chiar și în cazul respingerii acestora, acțiuni care nu au fost realizate, conform sentinței adoptate lipsind analiza și aprecierea probelor apărării.

Procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.04.2017 prin care a fost examinat autorizat telefonul mobil de model „HuaweiGRA-L09” este o probă falsă,

prezentată pentru a menține poziția de acuzare și a defavoriza dubiile de vinovăție/nevinovăție în privința inculpatei.

Din analiza declarațiile inculpaților, se constată că acțiunile inculpatei nu se încadrează în componența traficului de copii care, în primul rând, constă în comerțul, negoțul cu copii în scopul de a obține profit.

Conform probelor administrate, în familia inculpatei, într-adevăr, persista pericolul infectării copilului minor cu tuberculoză sau alte maladii, iar grijile care rezultau din respirația neregulată a copilului puteau genera temeri cu privire la starea sănătății acestuia. Acest fapt argumentează și primirea hotărârii de a investiga copilul la medici, cu ocazia rezultată din prezența la moment în țară a lui Seibel T., care urma să se reîntoarcă în Germania.

În cuprinsul sentinței de condamnare, instanța camuflează lipsa laturii subiective în aprecierea vinovăției inculpatei, nefiind efectuată individualizarea de cele calificate la acest subiect în privința lui Seibel T.

3.3. Și inculpata Roleac Oxana a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile ei să fie recalificate în baza art. 205 Cod penal.

Apelanta a indicat că a prezentat probe în vederea confirmării faptului că nu a avut loc vânzarea copilului.

3.4. Avocatul Petru Răileanu a declarat apel suplimentar, în numele inculpatei Roleac O., solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultima să fie achitată.

Apelantul a invocat că sentința este neîntemeiată or, autoritățile Republicii Moldova nu au emis careva ordonanțe de pornire a urmăririi penale în privința inculpatei și nu au pornit investigații penale în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹), e¹), f) Cod penal, fiind încălcate grav prevederile art. 6§3 lit. a), b) din CEDO.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2018, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele complet și obiectiv, călăuzindu-se de lege, corect încadrând acțiunile inculpatei Seibel T. în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹), f) Cod penal, iar a inculpaților Roleac O. și Roleac V. în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹), e¹), f) Cod penal.

Astfel, cu toate că inculpații nu au recunoscut vina în săvârșirea faptei incriminate, vinovăția acestora se dovedește prin probele administrate.

Or, instanța de fond a analizat obiectiv probele administrate, prin prisma prevederilor art. 95, 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile inculpaților, stabilind corect situația de fapt, dând faptelor săvârșite de aceștia o încadrare corectă.

Totodată, este corectă aprecierea primei instanțe, de a exclude din învinuirea înaintată lui Roleac V. semnul calificativ - primirea unor plăți, din motiv că acuzarea nu a probat prezența acestui semn calificativ, iar prin totalitatea probelor examinate, nu este demonstrat acest semn calificativ în privința acestuia.

În raport cu învinuirea înaintată inculpaților se atestă potrivit principiului 9 din Declarația ONU a drepturilor copilului, copilul va fi ocrotit împotriva tuturor formelor de neglijare, cruzime și exploatare. El nu va fi obiect de trafic, sub nicio formă, principiul fiind în coroborare cu prevederile art. 30 din Legea privind drepturile copilului.

Obiectul juridic principal al infracțiunii prevăzute la art. 206 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la dezvoltarea fizică, psihică, spirituală și intelectuală a minorului.

Obiectul juridic secundar al traficului de copii îl formează relațiile sociale cu privire la libertatea fizică a minorului.

Victima infracțiunii, la caz, are o calitate specială, copilul minor la momentul încercării de a fi transportat peste frontiera Republicii Moldova, având doar 12 zile de la naștere.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 206 Cod penal, se exprimă prin fapta prejudiciabilă, care se concretizează în următoarele acțiuni la fiecare din inculpați.

Astfel, Seibel T. a comis următoarele acțiuni: primirea unui copil - la 07.02.2017, îndată după externarea copilului Roleac X. din Centrul Perinatologic XXX, a primit acest bebeluș de la Roleac O. și Roleac V.; adăpostirea unui copil - la 07.02.2017, Seibel T. primind copilul Roleac X., l-a adăpostit în apartamentul închiriat din XXXXXX, XXXXXX, XXX, XXXX, până la 15.02.2017, când s-a pornit împreună cu victima spre Germania; transportarea unui copil - de către Seibel T., minora Roleac X. a fost transportată din mun. Bălți la Chișinău, unde au fost întâlnite de Staver P. și ulterior a transportat minora până la punctul de trecere a frontierei de stat Leușeni, cu automobilul lui Staver P., ultimului comunicând că duce copilul în Germania pentru investigații medicale; darea unor plăți pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului - nu poate fi pus la îndoială, scopul acestor plăți și beneficii deoarece, Seibel T. și Roleac O. sunt străine una pentru cealaltă, iar această sumă de 100 euro, dar și alte bunuri, pe care ambele inculpate le-au recunoscut în instanța de judecată, transmise unei persoane străine, pe care a cunoscut-o de pe site-ul pentru adopții, urma a fi îndreptate pentru a o determina pe Roleac O. să transmită copilul anume lui Seibel T.

Roleac O. - transferul victimei, la 07.02.2017, aceasta, îndată după externarea copilului din Centrul Perinatologic XXX, împreună cu Roleac V. au transmis minora Roleac X. lui Seibel T.; primirea unor plăți și beneficii pentru obținerea consimțământului persoane care deține controlul asupra copilului; la 18.01.2017 Roleac O. a primit de la Seibel T. suma de 100 de euro, ulterior, potrivit declarațiilor inculpaților, Roleac O. a mai primit beneficii materiale.

Roleac V. - transferul victimei, la 07.02.2017, acesta, îndată după externarea copilului din Centrul Perinatologic XXX, împreună cu Roleac O. au transmis minora Roleac X. lui Seibel T.

Astfel, se atestă cu certitudine, prezența laturii obiective în acțiunile tuturor inculpaților, or, Roleac O., Roleac V. și Seibel T. au săvârșit acțiuni asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani, iar, în privința inculpaților Roleac V. și Roleac O. se reține și faptul că aceste acțiuni s-au realizat asupra copilului care se află în îngrijire -

acest semn fiind prezent atunci când făptuitorul are obligația morală să acorde victimei asistență socială, precum și în virtutea relațiilor de rudenie are îndatorirea legală să îngrijească victima, ce se confirmă prin certificatul de naștere al copilului minor în care mama este indicată Roleac O. și tata - Roleac V.

Conform art. 74 alin. (1) Codul familiei, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.

Totodată, acțiunile prin care s-a comis infracțiunea nu pot fi realizate decât prin intenție directă, care în cadrul cercetării judecătorești a fost stabilită cu certitudine or, inculpații conștientizau caracterul prejudiciabil al acțiunilor comise de fiecare în parte, au prevăzut urmările prejudiciabile și au dorit survenirea acestora.

Scopul urmărit de Seibel T. a fost adopția ilegală a minorei Roleac X., afirmația că minora de 12 zile era scoasă din țară pentru investigații medicale, fiind irelevantă, deoarece la materialele cauzei penale nu există niciun act care ar confirma necesitatea acestor investigații, potrivit actelor medicale, în coroborare cu declarațiile medicului neonatolog Foca N., copilul fiind perfect sănătos.

Deci, intenția directă a inculpatei Seibel T. de a trafica minora Roleac X., manifestată prin primirea, adăpostirea, apoi transportarea, este pe deplin dovedită.

Pe lângă aceasta Seibel T. comunica cu o oarecare Xușa U, ea căuta un copil, precum și se interesa de un blank de certificat de naștere. Inculpata Seibel T. a confirmat că dorea să facă rost de un copil, fie pe căi legale, fie într-un alt mod. Aceasta și-a informat rudele, și anume pe mama sa că ar fi născut o fetiță și se află internată într-un spitalul din Schwabisch Hali și în timpul sarcinii ar fi avut o problemă renală. Ea a transmis poze cu bebelușul rudelor, inclusiv concubinului Diener V., indicând datele minorei Roleac X. schimbate, ca fiind Diener Sofia Vitalii, născută la 29.01.2017 în mun. Bălți, Republica Moldova. Seibel T. îi comunica lui Roleac O., fiind în R. Moldova, că rudele sale din Germania cred că ea este însărcinată.

Or, toate aceste circumstanțe demonstrează cu certitudine intenția lui Seibel T. de a prezenta acest copil ca fiind al său, fără a recurge la adopția legală reglementată de Legea privind regimul juridic al adopției nr. 99 din 28.05.2010, potrivit căreia adopția este o formă specială de protecție, aplicată în interesul superior al copilului, prin care se stabilește filiația între copilul adoptat și adoptator, precum și legăturile de rudenie între copilul adoptat și rudele adoptatorului, iar adopția copiilor domiciliați pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane cu domiciliul în străinătate are loc în conformitate cu legislația Republicii Moldova și se decide prin hotărâre judecătorească.

Astfel, argumentele invocate în apelurile declarate împotriva sentinței primei instanțe, sunt nefondate și contrare circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei deduse judecării.

Apărarea indică că depozițiile martorilor în sentință se prezintă textual, după cum au fost depuse, fără o analiză sau ajustare la situația și circumstanțele încriminate, însă afirmațiile că martorii, în afară de două persoane - medicul Foca N. și lucrătorul Poliției de frontieră Doncilă I., nu au comunicat instanței informații posibile a fi puse la baza învinuirii, inclusiv și probe indirecte.

Însă, toți martorii audiați au confirmat declarațiile false și inventate de către inculpați pentru a transporta ilegal peste hotarele țării copilul minor, faptul că copilul este bolnav și are nevoie de tratament peste hotarele țării nefiind probat. Or, în afară de Foca N. și Doncilă I. și martorii Rotaru O. și Mușac I. au indicat că inculpata Roleac O. nu le-a spus că vrea să abandoneze copilul sau să-l ducă la o investigație peste hotarele țării, sau că copilul nu este sănătos și are nevoie de îngrijire peste hotare de către o altă familie, din contra, a menționat că totul este bine și că copilul va trăi cu ea și soțul ei în familie.

La fel, este irelevantă afirmația apărării că declarațiile lucrătorilor medicali ai instituției în care a născut Roleac O., ale martorilor de la Direcția de documentare a populației privind circumstanțele eliberării pașaportului nou-născutei la XXXXXX Roleac X., ale notarului Iurie Chirinciuc, care a eliberat declarația (acord, consimțământ) al părinților de plecare a copilului peste hotarele țării, ale unor angajați ai Poliției de frontieră privind discuțiile cu Seibel T. la frontiera de stat, nu sunt probe în sensul acuzării, dar îndreptățesc acțiunile inculpaților, nefiind clar despre ce îndreptățire vorbește partea apărării.

Astfel, notarul Iurie Chirinciuc a comunicat că Roleac V. i-a spus că copilul va fi însoțit de o rudă, iar mama copilului este bolnavă și peste un timp va pleca și ea peste hotare la copil, deși a fost stabilit că inculpata Roleac O. era sănătoasă, a fost externată a doua zi după naștere și nu avea intenția de a pleca peste hotarele țării, or, însăși inculpata Seibel T. a confirmat că le-a propus acestora să plece, însă ei nu doreau, astfel că se atestă o discrepanță în cele declarate, fiecare înaintând o versiune a sa.

Alegațiile apărării că martorul Petraru O. a comis aceleași acțiuni ca și Seibel T. sunt neîntemeiate or, prin declarațiile acestuia se demonstrează intenția inculpatei Roleac O. de a transmite spre adopție copilul minor, care nici nu era născut. Inculpata neagă aceste împrejurări, deși se atestă că ea ducea convorbiri pe un site de adopție. Mai mult, Petraru O. are calitate procesuală de martor și nu de inculpat, iar apărarea deși invocă săvârșirea acțiunilor similare cu cele ale lui Seibel T., nu a depus o plângere în temeiul prevederilor art. 313 Cod de procedură penală, privind presupusele inacțiuni ale organului de urmărire penală.

Totodată, deși martorii Rotaru O., Musac I., Franciuc L., Rotari E., Micsanscaia D., Guzun A., și Bricevaia L. nu au declarat careva fapte ce pot fi puse la baza învinuirii vânzării-cumpărării copilului, aceste probe demonstrează planul aranjat de către inculpați de a transporta ilegal peste hotarele țării copilul, invocând că are nevoie de îngrijiri medicale, că este transmis unei rude Seibel T., că aceasta este prietenă etc.

Este neîntemeiată și afirmația apărării că notarul Iurii Chirinciuc, în ședința de judecată a declarat că consimțământul alcătuit este un model de blanchetă din calculatorul său și este indicat scopul plecării „la odihnă” în documentul alcătuit în cazul Roleac, precum că solicitarea a fost de a pleca la tratament în Germania, că consimțământul este eliberat la data de 09.02.2017, că martorii Căzănescu N. și Sandu M., lucrători ai poliției de frontieră, au declarat că dacă în consimțământul alcătuit de notar nu era indicată altă dată (10.03.2017) de ieșire din țară decât data la care s-au prezentat persoanele la frontieră (15.02.2017), impedimente legale pentru a

nu părăsi țara nu existau, or, apărarea preia sintagme selectiv, fără a lua în considerație toate declarațiile în cumul, toți martorii indicând că inculpata Seibel T. se încurca în declarații, era agitată, invoca diferite scopuri de trecere a frontierei, iar actele prezentate erau suspecte.

Astfel, martorul Căzănescu N. a relatat că prima ea a interogat-o pe Seibel T. care se încurca în declarații *A zis că copilul este al unei verișoare și îl duce la un medic în Germania fiindcă este bolnav. După mai multe întrebări, a declarat că nu este ruda copilului, zicea că mama copilului are mulți copii. A cerut să-i facă legătura cu mama copilului care la început nu o găsea și a spus că nu este rudă, iar mai apoi a făcut legătură. Seibel Tatiana a spus că ia copilul din milă pentru a-1 îngriji.*

Martorul Doncilă I. a declarat că „*Au apărut suspiciuni asupra aprecierii nu numai a sa, era straniu deoarece doamna se afla în stare de ebrietate după miros și chiar era vizibil. Avea pete pe față și avea emoții. Evita să discute, deja au apărut suspiciuni ferme că prima concluzie că copilul nu aparține persoanei și îl scoate din țară. A început să dea întrebări unde sunt părinții, cu ce scop pleacă și în ce țară. Seibel T. a spus că copilul avea o boală cu căile respiratorii și plămânii nu erau bine dezvoltate. A discutat cu ea și a întrebat dacă avea un certificat și a zis că are un certificat parental și carte medicală. A citit prin carnetul dat și nu erau trimiteri la careva boli. Dânsa a spus că pleacă în Germania și nu a spus la care clinică pleacă. A solicitat o recomandare a unei clinice, iar Seibel T. nu a putut să spună la care clinică pleacă. A spus că se va aprecia în Germania, însă consideră că la clinică urmează de programat...apoi a mai spus că este lucrător medical în chirurgie”.*

În același timp, nu se justifică nici alegațiile apărării că inculpata Roleac O. ar avea temeiuri să nu fie convinsă de diagnozele medicilor locali, precum și convingerea acesteia de necesitatea efectuării unei investigații a copilului în Germania, înainte de a iniția oficial adopția, fiind stabilit că, deși ea cunoștea despre boala copiilor săi, copilul nou-născut era perfect sănătos, fapt confirmat prin actele eliberate de maternitate și concluziile medicilor iar, întru combaterea argumentelor apărării, se atestă că versiunea plecării peste hotarele țării pentru tratament a apărut doar în momentul perfectării pașaportului biometric și după ce a fost reținută Seibel T. or, din convorbirile telefonice și discuțiile cu lucrătorii medicali nu a fost nici o propunere, nici o solicitare a inculpatei Roleac O. către cineva, care să-i ducă copilul la tratament peste hotare.

Potrivit declarațiilor martorului Foca N., copilului i s-a făcut ultrasonografia creierului și toate analizele au fost bune. Copilul a fost sănătos absolut. Cât timp s-a aflat la maternitate nu a avut crize de apnee și starea lui era satisfăcătoare. La 72 ore de la naștere i-a fost efectuată vaccina BCJ și copilul a fost înscris acasă în stare satisfăcătoare. Mama copilului nu s-a adresat cu copilul că avea probleme de respirație sau de plămâni. Când au fost eliberați din spital starea era satisfăcătoare. Astfel de probleme au fost excluse, dacă era să apară, urma să fie efectuată tomografia. În istoria copilului nu a fost găsit nimic deosebit. Nu cunoaște dacă alți membri ai familiei au avut boli patologice. Starea satisfăcătoare acceptă dacă copilul pierde din greutate. Nu s-a adresat mama cu probleme de respirație a copilului și nici medicii nu au comunicat asta. Copilul

era născut prematur, dar sănătos.

Prin urmare, nu este clară poziția apărării că inculpata Roleac O. avea temeri că se va îmbolnăvi anume copilul nou-născut, deși aceasta a dus o sarcină de 35 săptămâni alături de ceilalți copii care erau bolnavi și ea împreună cu copilul nou-născut erau sănătoși. Mai mult, atunci când Seibel T. i-a propus să plece cu toții peste hotarele țării, fiind o mamă care se îngrijorează pentru nou-născut nu avea să rateze șansa de a trata toți copii, fiind constatat faptul unor argumente false, pentru eschivarea acțiunilor infracționale.

La fel, sunt irelevante argumentele apărării referitor la conflictul inculpatei Seibel T. cu martorul Doncilă I. care a declarat despre comportamentul neadecvat al lui Seibel T., aflarea ei la frontieră în stare de ebrietate, cu miros de alcool, acesta doar confirmând declarațiile contradictorii ale inculpatei, iar ultima nu a adresat nici o plângere organelor competente sau un răspuns al acestora referitor la acțiunile sau inacțiunile lui Doncilă I.

Totodată, nu se justifică afirmația apărării că instanța de fond neîntemeiat a argumentat prezența laturii obiective a infracțiunii or, în sentință este explicit dovedit că atât în acțiunile inculpatei Seibel T., cât și în acțiunile inculpaților Roleac O. și Roleac V. este prezentă latura obiectivă.

Astfel, Seibel T. a comis următoarele acțiuni: primirea unui copil - la 07.02.2017, îndată după externarea copilului Roleac X. din Centrul Perinatologic XX, a primit acest bebeluș de la Roleac O. și Roleac V.; adăpostirea unui copil - la 07.02.2017, Seibel T. primind copilul Roleac X., l-a adăpostit în apartamentul închiriat din XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, până la 15.02.2017, când s-a pornit împreună cu victima spre Germania; transportarea unui copil - de către Seibel T., minora Roleac X. a fost transportată din XXXXXX la Chișinău, unde au fost întâlnite de Staver P. și ulterior a transportat minora până la punctul de trecere a frontierei de stat Leușeni, cu automobilul lui Staver P., ultimului comunicând că duce copilul în Germania pentru investigații medicale; darea unor plăți pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului - nu poate fi pus la îndoială, scopul acestor plăți și beneficii deoarece, Seibel T. și Roleac O. sunt străine una pentru cealaltă, iar această sumă de 100 euro, dar și alte bunuri, pe care ambele inculpate le-au recunoscut în instanța de judecată, transmise unei persoane străine, pe care a cunoscut-o de pe site-ul pentru adopții, urma a fi îndreptate pentru a o determina pe Roleac O. să transmită copilul anume lui Seibel T.

În acțiunile inculpatei Roleac O. se atestă transferul victimei, la 07.02.2017, aceasta, îndată după externarea copilului din Centrul Perinatologic XXXXX, împreună cu Roleac V. au transmis minora Roleac X. lui Seibel T.; primirea unor plăți și beneficii pentru obținerea consimțământului persoane care deține controlul asupra copilului; la 18.01.2017 Roleac O. a primit de la Seibel T. suma de 100 de euro, ulterior, potrivit declarațiilor inculpaților, Roleac O. a mai primit beneficii materiale.

Roleac V. - transferul victimei, la 07.02.2017, acesta, îndată după externarea copilului din Centrul Perinatologic XXXX, împreună cu Roleac O. au transmis minora Roleac X. lui Seibel T.

Pe lângă aceasta, sunt neîntemeiate și declarative argumentele apărării referitor la aprecierea instanței de fond a laturii subiective a infracțiunii or, a fost stabilit cu certitudine că inculpații conștientizau caracterul prejudiciabil al acțiunilor comise de fiecare în parte, au prevăzut urmările prejudiciabile și au dorit survenirea lor, faptul dat fiind concretizat prin probele administrate. Mai mult, potrivit art. 206 Cod penal acțiunile de recrutare, transportare, transfer, adăpostire sau primire a copilului, precum și darea sau primirea unei plăți ori beneficii pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului, se comit numai în anumite scopuri, la caz, scopul fiind bine stabilit din timp, încă când copilul minor nu era născut.

Deci, poziția apărării că inculpații nu au avut un scop prin prisma art. 206 Cod penal este nefondată, fiind constatat că Seibel T., fiind anterior însărcinată, deși a pierdut sarcina, a indus în eroare întreaga sa familie, pe motiv că a găsit în Republica Moldova familia Roleac care s-a hotărât să-i vândă copilul nou-născut pe care ultima avea ca scop să îl cumpere, ca ulterior ajungând în Germania să-l prezinte familiei sale, ca fiind copilul ei, iar familia Roleac având deja trei copii, ultimul copil nefiind fiica biologică a lui Roleac V., având o situație socială precară, au fost de acord cu circumstanțele date, fapt confirmat și prin accesarea site-ului privind adopția unui copil.

La fel, este irelevantă și constatarea apărării că instanța a presupus transmiterea de către inculpata Seibel T., rudelor sale, a pozelor copilului numit de ea Diener Sofia Vitalii, cu familia și prenumele concubinului său, născută la 29.01.2017 în mun. Bălți, Republica Moldova, de a prezenta acest copil ca fiind al său fără a recurge la adopția legală, aceste împrejurări fiind confirmate prin probe.

Totodată, este corectă soluția instanței de fond de respingere a cererii apărării privind recunoașterea nulă a ordonanței din 16.02.2017 de desemnare de către procuror a unor ofițeri de investigații cu atribuții de ofițeri de urmărire penală, cât și excluderea din dosar a probelor dobândite de ofițerii de investigații, pe motiv că au fost confundate noțiunile de competență materială a procurorilor din Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale cu competența procurorului de a desemna ofițeri de investigații cu atribuții de ofițeri de urmărire penală or, nu se atestă încălcarea legii procesual penale care ar constituit temei de nulitate a actului procedural penal.

Potrivit art. 270² alin. (1) lit. d), (2) Cod de procedură penală, Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale exercită urmărirea penală în cazul infracțiunilor excepțional de grave și conduce urmărirea penală în cauzele în care urmărirea penală este efectuată de către organele de urmărire penală cu competența pe întreg teritoriul Republicii Moldova, menționate la art. 266 și 268 din prezentul cod.

Astfel, nu au fost constatate încălcări la investigarea cauzei date după materie de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, afirmațiile apărării fiind neîntemeiate.

Conform art. 251 Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale

penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea celui act. Încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea prevăzută în alin. (2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei. Încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Și afirmațiile apărării că inculpaților nu le-a fost adusă într-o manieră clară, concretă și previzibilă învinuirea înaintată sunt nefondate, ordonanțele de punere sub învinuire fiind în corespundere cu prevederile art. 281 Cod procedură penală, acuzarea respectând și procedura la înaintarea inculpaților Roleac O. și Roleac V. a ordonanțelor prin care a fost modificată învinuirea în sensul agravării, actele fiind întocmite în limba de stat și în limba rusă, limbă accesibilă inclusiv, inculpatei Seibel T.

Alegațiile apărării că pronunțarea hotărârii motivate a fost amânată de două ori, că un tânăr necunoscut, fără a se prezenta, a înmânat apărătorilor copia sentinței motivate, ultimii pe o filă de hârtie au semnat primirea și au plecat, sunt nefondate și neprobate or, aceste declarații nu afectează actul judecătoresc contestat și nu constituie temei de casare a sentinței și pronunțare a unei sentințe de achitare.

Or, apărarea nu a dovedit faptul nerespectării de către instanța de fond a prevederilor art. 394 Cod de procedură penală, că partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: 1) descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii; 2) probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, fiind stabilit că instanța de fond a dat apreciere tuturor probelor deduse judecății și corect a emis o sentință de condamnare în privința inculpaților.

Pe lângă aceasta, la solicitarea apărării de a da apreciere probelor apărării, și anume: extrasul din fișa medicală de ambulatoriu a deținutului Roleac O., informația de la Centrul de plasament temporar și reabilitare pentru copii din Bălți, confirmarea de la Direcția asistență socială și protecția familiei mun. Bălți, avizul Direcției asistență socială și protecția familiei mun. Bălți; corespondența mesajelor din rețele sociale între Seibel T. și Roleac O. se atestă că toate aceste acte au fost examinate împreună cu celelalte probe prezentate de acuzare, iar instanța de fond nu are sarcina de a aprecia detaliat fiecare document prezentat de către părțile în proces, ci să le examineze în cumul și, conform intimei convingeri, în raport cu legislația în vigoare, să pronunțe o sentință, cerințele date fiind respectate de instanța de fond.

Nu constituie temei de casare a sentinței, nici argumentele apărării că instanța de fond a ignorat că acuzarea a operat pe tot parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești cu o probă falsă, pentru a-și menține poziția de acuzare și a defavoriza dubiile de vinovăție/nevinovăție în privința lui Roleac O., și anume procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.04.2017, prin care fost cercetat autorizat telefonul mobil de model „HuaweiGRA-L09”, fiind constatat că învinuita Seibel T. din luna noiembrie 2016 ducea convorbiri cu diferite mame din Ucraina și Federația Rusă referitor la adopția copiilor nou-născuți. Acuzarea a înaintat ca probă în comiterea traficului de copii o discuție purtată de către Seibel T. cu oarecare Ksiușa din Ucraina, or. Priluki, afirmând că aceasta este Roleac O., care avea ca scop vinderea copilul, iar apărarea nu a demonstrat falsificarea acestor probe, din contra, fiind o probă pertinentă care dovedește cu certitudine scopul de adopție ilegală, urmărit de ambele părți.

Totodată, cu referire la afirmația apărării privind discuția purtată de inculpata Seibel T. cu o oarecare Xiușa U, din materialele cauzei rezultă că Seibel T. comunica cu Xiușa U, care este Popova O., din Ucraina, or. Priluki, însă potrivit discuției, Seibel T., în afară de copil, se interesa insistent de o adeverință curată, care poate fi primită sau cumpărată.

La fel, este neîntemeiat argumentul apărării că *un copil nu poate costa 100 euro, sumă ce a fost probată* or, norma incriminată inculpaților nu prevede o anumită sumă.

Alegațiile apărării că inculpata Seibel T. a urmărit un scop nobil și anume transportarea minorul nou-născut în Germania pentru investigații medicale, nu au fost confirmate, nefiind prezentat niciun act, probă, înscris, care ar demonstra necesitatea unei astfel de investigații, iar potrivit declarațiilor medicului neonatolog Foca N., copilul la naștere și la externare avea starea sănătății satisfăcătoare.

Și afirmațiile că *nu poate fi calificată dorința unui părinte de a oferi un bine copilului său și de a o interpreta doar în latura negativă*, invocate de apărare sunt nefondate or, potrivit actelor naționale și internaționale, drepturile și interesele legitime ale copiilor sunt apărate de către părinții lor, părinții sunt reprezentanții legali ai copiilor lor și acționează în numele lor în relațiile cu toate persoanele fizice și juridice, inclusiv în autoritățile administrației publice și instanțele judecătorești, fără a avea nevoie de împuterniciri speciale, iar drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinții nu pot prejudicia sănătatea fizică și psihică a copilului.

Însă, inculpații au invocat starea de sănătate precară a copilului, și anume că ar avea rețineri în respirație, Roleac O. declarând că la reținerile în respirație i-au atras atenția Seibel T. și soțul Roleac V., iar Seibel T. a indicat că despre reținerile în respirație a minorei i-a comunicat mama Roleac O., afirmațiile lor nefiind probate, din contra, fiind combătute prin materialele cauzei și declarațiile medicului-neonatolog Foca N.

Prin urmare, totalitatea probelor administrate, dincolo de orice dubii rezonabile, demonstrează vinovăția inculpatei Seibel T. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b¹), f) Cod penal, iar a inculpaților Roleac O. și Roleac V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b¹), e¹), f) Cod

penal.

Pe parcursul judecării cauzei, avocatul Petru Răileanu a depus un apel suplimentar, în interesele inculpatei Roleac O., în care invocă că autoritățile Republicii Moldova nu au emis careva ordonanțe de pornire a urmăririi penale în privința acesteia și nu au pornit investigații penale în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹), e¹), f) Cod penal, în privința ei urmând a fi emisă o sentință de achitare.

Conform art. 280 Cod de procedură penală, în cazul în care există suficiente probe că infracțiunea a fost săvârșită de o anumită persoană, organul de urmărire penală întocmește un raport cu propunerea de a pune persoana respectivă sub învinuire. Raportul cu materialele cauzei se înaintează procurorului. În cazul în care organul de urmărire penală consideră că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru luarea măsurii preventive, el înaintează propuneri și în această privință.

Potrivit art. 281 Cod de procedură penală, dacă, după examinarea raportului organului de urmărire penală și a materialelor cauzei, procurorul consideră că probele acumulate sunt concludente și suficiente, el emite o ordonanță de punere sub învinuire a persoanei. Ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă. În cazul în care învinuitul este tras la răspundere pentru săvârșirea mai multor infracțiuni care urmează a fi încadrate juridic în baza diferitelor articole, alineate sau litere ale articolului din Codul penal, în ordonanță se arată care anume infracțiuni au fost săvârșite și articolele, alineate sau literele articolelor care prevăd răspunderea pentru aceste infracțiuni.

În conformitate cu prevederile art. 282 Cod de procedură penală, înaintarea acuzării învinuitului se va face de către procuror în prezența avocatului în decurs de 48 de ore din momentul emiterii ordonanței de punere sub învinuire, dar nu mai târziu de ziua în care învinuitul s-a prezentat sau a fost adus în mod silit. Procurorul, după stabilirea identității învinuitului, îi aduce la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire și îi explică conținutul ei. Aceste acțiuni se atestă cu semnăturile procurorului, învinuitului, avocatului și ale altor persoane care participă la această acțiune procesuală, aplicate pe ordonanța de punere sub învinuire, indicându-se data și ora punerii sub învinuire. După înaintarea acuzării, procurorul îi va explica învinuitului drepturile și obligațiile acestuia prevăzute în art. 66. Învinuitului i se înmânează copia de pe ordonanța de punere sub învinuire și informația în scris privind drepturile și obligațiile lui. Acțiunile nominalizate, de asemenea, se consemnează în ordonanța de punere sub învinuire în modul prevăzut în alin. (2). Învinuitul este audiat în aceeași zi în condițiile prevăzute în art. 104.

Art. 283 Cod de procedură penală, stipulează că, dacă, în cursul urmăririi

penale, apar temeuri pentru schimbarea sau completarea acuzării înaintate învinuitului, procurorul este obligat să înainteze învinuitului o nouă acuzare sau să o completeze pe cea anterioară în conformitate cu prevederile articolelor respective din prezentul cod. Dacă, în cursul urmăririi penale, învinuirea înaintată nu s-a confirmat într-o anumită parte a ei, procurorul dispune scoaterea persoanei de sub urmărirea penală în privința acestui capăt de învinuire.

Astfel, Roleac O. a fost pusă sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. 3) lit. b¹) f) Cod penal, ordonanța fiindu-i adusă la cunoștință contra semnătură, cu respectarea prevederilor legale, mai mult, lipsind careva plângeri ale acesteia sau răspunsuri ale organului de urmărire penală în legătură cu nerespectarea procesului penal respectiv la fața urmăririi penale.

Deci, afirmațiile apărării că autoritățile Republicii Moldova nu au emis careva ordonanțe de pornire a urmăririi penale în privința lui Roleac O. și nu au pornit investigații penale în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹), e¹), f) Cod penal, sunt nefondate or, cauza a fost pornită inițial pe faptul comiterii infracțiunii art. 27, 207 Cod penal, iar Codul de procedură penală prevede expres, în art. 274 alin. 1) Cod de procedură penală, că organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art. 262 și 273 dispune în termen de 30 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.

Prin urmare, deși a fost emisă ordonanța de săvârșire a unei infracțiuni iar, ulterior după efectuarea acțiunilor de urmărire penală, a fost înaintată o altă învinuire, acțiunile organului de urmărire penală nu constituie temei de casarea a sentinței emise în privința inculpatei Roleac O., fiind stabilit că nu au fost comise încălcări ale legislației procesual penale la pornirea urmăririi penale pe semnele unei infracțiuni, care ulterior a fost modificată, or, legea penală nu impune asemenea condiții organului de urmărire penală, iar inculpatei i-a fost adusă la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire anume pe art. 206 alin. (3) lit. b¹), e¹), f) Cod penal.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia și personalitatea celui vinovat, că potrivit răspunsului parvenit de la ofițerul de legătură al BKA la Ambasada Republicii Federale Germane la București, România, Michael Pawlowski, Seibel T. se caracterizează ca fiind fumătoare, dependentă de droguri, consumatoare de substanțe anestezice. În anul 1999 a intrat în atenția poliției din Flelibron pentru comiterea infracțiunii de furt. În anul 2005 a intrat în atenția poliției pentru comiterea infracțiunii de furt și înșelăciune. În anul 2010 a intrat în atenția Poliției Judiciare din Kunzelsau pentru ancheta vamală desfășurată de vama Stuttgart pentru trafic de stupefiante în cantități mici împreună cu alți complici. Totodată, s-a stabilit că Seibel T. a fost însărcinată în anul 2007, dar a ascuns sarcina față de medicul curant pentru a putea obține în continuare metadonă. Este înregistrată în Germania ca fiind șomeră și situația din casă este descrisă fiind mizerabilă, ca circumstanțe atenuante au fost reținute aflarea unui minor la întreținere, iar circumstanțe agravante nu au fost

stabilite.

Astfel, inculpatei Seibel T. urmează a-i fi stabilită pedeapsa cu închisoare, îndreptată spre maximul sancțiunii articolului incriminat, luând în considerare rolul acesteia la săvârșirea infracțiunii ca fiind unul activ în traficul minorei Roleac X. și anume că ea, până a primi și adăposti minora, s-a interesat de un certificat de naștere curat, fapt recunoscut de ea și în ședința de judecată, precum și comportamentul acesteia la Secția de pașapoarte XXXXX în momentul perfectării pașaportului pentru copil.

Totodată, conform acordului întocmit de notarul Iurii Chiriciuc, copilul urma să iasă din țară la 10.03.2017 la odihnă, iar Seibel T., la punctul de Frontieră Leușeni a declarat că copilul merge la tratament în Germania, copilul fiind scos din țară cu o dată anterioară celei indicate în acel acord.

Potrivit declarațiilor martorului Căzănescu N., Seibel T. inițial a declarat că copilul este a unei verișoare și îl duce la un medic în Germania fiindcă este bolnav, însă după mai multe întrebări a declarat că nu este rudă cu copilul. Mai apoi a declarat că a luat copilul din milă pentru a-l îngriji, deoarece mama copilului mai are trei copii și trăiesc foarte greu.

Iar martorul Doncilă I. a indicat că Seibel T., în momentul trecerii frontierei de stat, avea un comportament straniu, după miros și comportament, era în stare de ebrietate, avea pete pe față și avea emoții, evita să discute, administra capsule cu efect antidepresant.

Deci, inculpatei Seibel T. urmează a-i fi stabilită pedeapsa de 18 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 395 alin. (5) Cod procedură penală, potrivit căroră, în cazul condamnării unui cetățean străin sau apatrid cu reședință permanentă în alt stat, dispozitivul sentinței va cuprinde explicații privind dreptul de a sere transferarea condamnatului în țara de reședință.

Inculpata Roleac O. are patru copii minori la întreținere, se caracterizează pozitiv, plângeri și declarații în privința acesteia nu au parvenit, anterior nu a fost judecată, ca circumstanțe atenuante au fost stabilite aflarea a patru minori la întreținere, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite, urmând a-i fi aplicată pedeapsa de 15 ani închisoare.

Inculpatul Roleac V. are doi copii minori la întreținere, anterior a fost condamnat la 6 ani închisoare, fiind eliberat din penitenciar la 26.12.2016, în privința lui nefiind stabilite circumstanțe atenuante sau agravante,

Potrivit art. 34 alin. (1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană *cu antecedente penale* pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, iar potrivit alin. (2) lit. b) al aceluiași articol, recidiva se consideră periculoasă, dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă sau deosebit de gravă.

Conform art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni grave - dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei.

Prin sentința Judecătorei Bălți din 09.11.2010 și decizia Curții de Apel Bălți din 19.01.2011, Roleac V. a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f)

Cod penal la 6 ani închisoare, fiind liberat din penitenciar la 26.12.2016, astfel acesta a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă periculoasă, urmând a-i fi aplicată pedeapsa de 17 ani închisoare.

Totodată, este întemeiată concluzia primei instanțe de a dispune încasarea cheltuielilor judiciare, de la inculpați, în mod solidar, în beneficiul lui Bricevaia L., Guzun A., Rotaru E., Micșanscaia D. suma de 347,76 lei, Franciuc L. - 300 lei, Mușac I. - 89,80 lei, Foca N. – 64 lei, Rotaru O. - 89,80 lei.

Or, conform art. 227 alin. (1) Cod procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali.

În același timp, instanța de fond corect a respins cererea acuzării de încasare de la inculpata Seibel T. a cheltuielilor de judecată în sumă de 141 lei pentru efectuarea expertizei, or, potrivit art. 228 alin. (4) Cod procedură penală, expertul are dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-a executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

Instanța de apel este solidară cu poziția primei instanțe că stabilirea unor asemenea pedepse va duce la corectarea și educarea inculpaților, la restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, fapt ce va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal, pedeapsa fiind echitabilă și în corespundere cu gradul de pericol social al infracțiunii comise.

5. Avocatul Petru Răileanu a declarat recurs ordinar, în numele inculpatei Roleac O., în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de fond a enumerat în textul sentinței de condamnare declarațiile martorilor Petraru O., Foca N., Rotaru O., Mușac I., Rotaru E., Micșanscaia D., Guzun A., Bricevaia L., Chiriciuc I., Franciuc L., Staver P., Căzănescu N., Doncilă I. și Sandu M., însă nu a apreciat circumstanțele constatate prin aceste declarații și care parte a declarațiilor probează vinovăția inculpatei Roleac O. în săvârșirea faptelor incriminate.

Or, cu referire la inculpata Roleac O. nu se regăsește analiza și aprecierea probelor apărării.

Instanța de fond a ignorat că acuzarea a operat în cadrul urmăririi penale și a cercetării judecătorești cu o probă falsă, prezentată pentru a menține poziția de acuzare și a defavoriza dubiile de vinovăție/nevinovăție în privința inculpatei - procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.04.2017 prin care a fost examinat autorizat telefonul mobil de model „HuaweiGRA-L09”.

Din analiza declarațiile inculpaților, se constată că acțiunile inculpatei nu se încadrează în componența traficului de copii care, în primul rând, constă în comerțul, negoțul cu copii în scopul de a obține profit.

Mai mult, autoritățile Republicii Moldova nu au emis careva ordonanțe de pornire a urmăririi penale în privința inculpatei și nu au pornit investigații penale în baza art. 206 alin. (3) lit. b¹), e¹), f) Cod penal, fiind încălcate grav prevederile art.

6§3 lit. a), b) din CEDO.

Totodată, la examinarea cauzei, în calitate de interpret/traducător, a fost ilegal admisă Stratulat Natalia, care nu este inclusă în Registrul de stat al interpreților și traducătorilor autorizați, deținut de Ministerul Justiției.

Deci, inculpata Roleac O. nu a fost asigurată cu interpret autorizat, nefiind posibil de afirmat cu certitudine că i-a fost acordată traducerea deplină și corectă în cadrul judecării cauzei, prin ce i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4), 12) Cod de procedură penală - judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocata Aurelia Mîrzîncu, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Roleac V. să fie achitat.

Recurenta a indicat că hotărârile instanțelor de fond și de apel sunt ilegale și neîntemeiate, bazate pe aprecierea eronată a probelor administrate, cauza fiind examinată unilateral.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere greșită declarațiilor martorilor audiați în ședința de judecată, aceeași poziție fiind menținută și de instanța de apel.

Or, niciunul din martorii audiați în ședința de judecată nu au indicat că inculpatul intenționa să vândă copilul, martorii făcând declarații indirecte.

Pe lângă aceasta, instanțele au apreciat tendențios și proba privind examinarea medicală a copilului nou-născut și neîntemeiat au concluzionat că transferul sumei de 100 euro constituie plata pentru vânzarea copilului, lipsind probe confirmative în acest sens.

Verificând probele administrate de organul de urmărire penală, instanțele de fond și de apel nu le-au dat o apreciere cuvenită.

Acuzarea nu a prezentat probe care să confirme vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

5.2. Avocatul Andrian Guțanu, la fel, a declarat recurs ordinar, în numele inculpatei Seibel T., în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de judecată a pus la baza sentinței doar circumstanțele cu caracter de acuzare.

Totodată, învinuirea înaintată este una abstractă, iar în fapta infracțională incriminată inculpatei Seibel T. nu există latura subiectivă și latura obiectivă, fiind constatat că niciodată nu s-au transmis bani pentru procurarea copilului sau pentru obținerea consimțământului inculpatei Roleac O., transferul de 100 euro fiind efectuat la rugămintea ultimei, pentru achitarea serviciilor comunale. Or, Seibel T. și Roleac O. niciodată nu au discutat despre vânzarea copilului, lipsind careva probe care să confirme acest fapt.

Mai mult, se constată lipsa unei analize a declarațiilor tuturor martorilor, care diminuează, în defavoarea inculpaților, efectul probatoriu al faptelor expuse de ei, fiind stabilit că aceste probe nu au fost verificate prin analiza lor, după cum prevede art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală.

Depozițiile martorilor indică la lipsa laturii obiective și subiective a infracțiunii incriminate inculpatei, nefiind confirmată vânzarea-cumpărarea copilului.

La fel, scopul vizitei inculpatei Seibel T. în Republica Moldova era de a o cunoaște pe Roleac O. și de a se asigura că aceasta este însărcinată și doar faptul că ultima a născut prematur a coincis cu perioada aflării lui Seibel T. în Republica Moldova.

La individualizarea pedepsei, instanțele de fond și de apel în mod dur și neechitabil au apreciat datele caracteristice ale inculpatei parvenite de la ofițerul de legătură al BKA la Ambasada Republicii Federale Germane din București, România, nefiind clar de ce această informație nu a parvenit prin intermediul Ambasadei Germane în Republica Moldova.

Pe lângă aceasta, la solicitarea autorităților Republicii Moldova, în Germania a fost pornită o cauză penală pe faptul traficului de copii în privința lui Seibel T. care a fost încetată din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

Totodată, la examinarea cauzei, în calitate de interpret/traducător, a fost ilegal admisă Stratulat Natalia, care nu este inclusă în Registrul de stat al interpreților și traducătorilor autorizați, deținut de Ministerul Justiției.

Deci, inculpații nu au fost asigurați cu interpret autorizat, nefiind posibil de afirmat cu certitudine că le-a fost acordată traducerea deplină și corectă în cadrul judecării cauzei, prin ce le-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

Or, probele prezentate de acuzare nu conțin informații certe și veridice privind vinovăția inculpatei, iar din conținutul lor rezultă mai multe concluzii opuse, fapt ce denotă imposibilitatea punerii acestor probe la baza unei sentințe de condamnare.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4), 12) Cod de procedură penală - judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea

temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect, se reține că recursul avocatei Aurelia Mîrzîncu este fondat în drept inclusiv pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar recursurile avocaților Petru Răileanu și Andrian Guțanu și pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, că judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită

Însă, în recursurile respective, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete invocate în apelurile apărării nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, și care ar fi esența circumstanțelor că judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi, în asemenea caz, încadrarea corectă a acțiunilor inculpaților, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5., 5.1., 5.2. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile ordinare nu întrunesc condițiile de conținut în aspectul vizat, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale avocaților cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurenți.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5.-5.2. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lor infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor Petraru O., Foca N., Rotaru O., Mușac I., Rotaru E., Micșanscaia D., Cazănescu N. și Doncilă

I.; procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.04.2017 prin care au fost cercetate fișele medicale ale Roleac O. și Roleac X., fiind stabilit că la XXXXXX, Roleac O. a născut copilul Roleac X, care la externare era perfect sănătoasă; copiile acestor fișe care au fost anexate la materialele cauzei prin ordonanța din 19.04.2017; procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.05.2017, conform cărui a fost cercetată copia actului de naștere al minorei Roleac X., copia certificatului constatator al nașterii minorei Roleac X., declarația de naștere a minorei Roleac X., fiind stabilit că minora Roleac X. s-a născut la XXXXXX, mama fiind Roleac O, iar tata fiind Roleac V., declarant la eliberarea certificatului de naștere a fost Roleac V. și certificatul de naștere a fost eliberat la 08.02.2017; copiile acestor acte care au fost anexate ca documente la cauza penală prin ordonanța din 25.05.2017; procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.05.2017 prin care au fost examinate copiile din registrul actelor notariale cu seria și numărul AA 0020720/1745 a notarului public Chiriliuc Iurii, fiind stabilit că la 09.02.2017 a fost întocmită declarație de Roleac V. care dă acordul plecării la odihnă a fiicei sale Roleac X., născută la XXXXXX, în România, Germania, Europa pe perioada de timp 10.03.2017-10.03.2018, însoțitor fiind Seibel T., născută la XXXXXX, declarația fiind înregistrată în registrul actelor notariale sub nr. 1119; copiile actelor respective care au fost anexate ca documente la cauza penală prin ordonanța din 25.05.2017; procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.04.2017, potrivit cărui a fost examinat autorizat telefonul mobil de model „HuaweiGRA-L09” cu IMEI XXXXXXXXXXXX, în care este introdusă cartela SIM ”Orange” cu nr. XXXXXXXX, stabilindu-se că învinuita Seibel T. din luna noiembrie 2016 ducea convorbiri cu diferite mame din Ucraina și Federația Rusă referitor la adopția ilegală a copiilor nou-născuți ale acestora și căutând certificate de naștere neîndeplinite, că a găsit un copil pentru adopția ilegală în Republica Moldova, dar rudelor le comunica că ea se află într-o maternitate din Germania, unde a născut o fetiță pe care a numit-o Sofia, fiind găsit și un mesaj unde ea transmite datele minorei Roleac X., dar deja cu datele schimbate, și anume Diener Sofia Vitalii, născută la 29.01.2017 în mun. Bălți, Republica Moldova, fiind găsite fotografiile ale minorei Roleac X., pe care învinuita Seibel T. le-a transmis rudelor, comunicându-le că aceasta este fetița pe care a născut-o; telefonul mobil care a fost ridicat de la Seibel T. în rezultatul efectuării percheziției corporale din 15.02.2017, fiind recunoscut în calitate de corp delict și anexat la cauza penală; procesul-verbal de examinare a obiectului din 04.05.2017, prin care a fost examinat autorizat telefonul mobil de model „MobiWire” cu IMEI XXXXXXXXXXXX, în care este introdusă cartela SIM Moldcell cu nr. XXXXXXXX, s-au depistat mesaje efectuate între Roleac V. cu Roleac O., din care a fost stabilit că minora Roleac X. nu este fiica învinuitului Roleac V. și ei decid cui să dea copilul lui Seibel T. sau lui Petraru O., fiind stabilite umerele de contact ale învinuitei Seibel T.; procesul-verbal de examinare din 25.05.2017, conform cărui au fost cercetate tranzacțiile financiare fiind stabilit că la 18.01.2017, Roleac O. a primit de la Seibel T. suma de 100 de euro, informația menționată fiind obținută autorizat, iar prin ordonanța din 25.05.2017 a fost anexată ca document la cauza penală; procesul-verbal de examinare din 25.05.2017, prin care a fost examinată informația parvenită de la ofițerul de legătură al BKA la Ambasada Republicii Federale Germane, Michael

Pawlowski, prin intermediul căreia s-a stabilit, că poliția din Kunzelsau la 17.02.2017, în jurul orei 12.40 au efectuat verificări la adresa din XXXXX XXXXX, XXXXXX XXXX, unde este înregistrată la domiciliu și Seibel T., la domiciliu a fost identificat partenerul ei de viață Vitali Diener, născut la XXXXXX, care a declarat, că fiica lui Seibel T., Seibel L. se află la bunica sa, Seibel C., domiciliată în XXXX XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, iar Seibel T. se află în spital, imediat după aceasta au fost efectuate verificări la adresa lui Seibel C., născută la XXXXXX, pe adresă se afla Seibel C. și Seibel L. Seibel C. a explicat că fiica sa Seibel T. este însărcinată și se află de două săptămâni în spitalul din Schwabisch Hali și în timpul sarcinii ar fi avut o problemă renală, însă nu a vizitat fiica la spital, Seibel T. a transmis prin intermediul surorii sale că ar veni în scurt timp acasă cu bebelușul, o fetiță, ulterior, la 17.02.2017, ora 20.05 a fost luată legătura cu spitalul Diakonieklinikum 74523 Schwabisch Hali, Diakoniestrabe 10, stabilindu-se că Seibel T. nu a fost înregistrată și nici nu a fost internată anterior, fiind verificată Seibel T., a fost stabilit că este fumătoare, dependentă de droguri, consumatoare de substanțe anestezice, în anul 1999 a intrat în atenția poliției din Helibron pentru comiterea infracțiunii de furt. În anul 2005 a intrat în atenția poliției pentru comiterea infracțiunii de furt și înșelăciune. În anul 2010 a intrat în atenția Poliției Judiciare din Kunzelsau pentru ancheta vamală desfășurată de vama Stuttgart pentru trafic de stupefiante în cantități mici împreună cu alți complici, fiind stabilit că Seibel T. ar avea doi copii și ar fi fost însărcinată și în anul 2007, dar a ascuns sarcina față de medicul curant pentru a putea obține în continuare metadonă, este înregistrată în Germania ca fiind șomeră și situația din casă este descrisă fiind mizerabilă. Informația menționată a fost anexată ca document la materialele cauzei penale; raportul de expertiză nr. 984 din 21.03.2017, prin care s-a constatat că învinuita Seibel T. nu a născut pe cale naturală sau prin operație cezariană, în timpul apropiat, despre dispunerea expertizei părțile au fost notificate prin procesele-verbale din 22.02.2017, din 03.03.2017 și din 10.03.2017, raportul de expertiză fiind comunicat acestora prin procesele-verbale din 29.05.2017; prelevarea mostrelor a fost autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție din 27.02.2017, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatei Seibel T. a elementelor infracțiunilor prevăzute de art. art. 206 alin. (3) lit. b¹), f) Cod penal, ca traficul de copii, adică primirea, adăpostirea, transportarea unui copil, precum și darea unor plăți pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului, în scopul cumpărării copilului, acțiuni comise în cazul adopției ilegale, de către mai multe persoane, asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani, acțiunile inculpatei Roleac O. - în baza în art. 206 alin. (3) lit. b¹), e¹), f) Cod penal, ca traficul de copii, adică transferul unui copil, precum și primirea unor plăți pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului în scopul vânzării copilului, acțiuni comise în scopul adopției ilegale, de către mai multe

persoane, asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani, asupra copilului care se află în îngrijirea sa, iar acțiunile inculpatului Roleac V. - în baza în art. 206 alin. (3) lit. b¹), e¹), f) Cod penal, ca traficul de copii, adică transferul unui copil, acțiuni comise în scopul adopției ilegale, de către mai multe persoane, asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani, asupra copilului care se află în îngrijirea sa, faptelor săvârșite fiindu-le date o încadrare juridică corectă (pct. 2. - 4. din decizie).

Totodată, la stabilirea pedepsei instanțele de fond și de apel just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, pedepsele respective fiind motivate, individualizate și aplicate inculpaților în corespundere cu prevederile legale corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestora, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lor, cât și a altor persoane (pct. 2., 4. din decizie).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*Hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5.-5.2. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile nominalizate, au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 2. - 5.2. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform

jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*Hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

În alt treilea rând, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele specificate în recursurile ordinare declarate de avocații Petru Răileanu și Andrian Guțanu, că: „*la examinarea cauzei, în calitate de interpret/traducător, a fost ilegal admisă Stratulat Natalia, care nu este inclusă în Registrul de stat al interpreților și traducătorilor autorizați, deținut de Ministerul Justiției. Deci, inculpații nu au fost asigurați cu interpret autorizat, nefiind posibil de afirmat cu certitudine că le-a fost acordată traducerea deplină și corectă în cadrul judecării cauzei, prin ce le-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil*” nu au fost invocate de apărare și în apel, deci nu au suport legal (*pct. 3.- 5.2. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că faptelor săvârșite li s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursurile ordinare sunt este vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile ordinare de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Petru Răileanu, Aurelia Mîrzîncu și Andrian Guțanu, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 02 august 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2018, în privința inculpaților Seibel Tatjana, Roleac Victor XXX și Roleac Oxana XXX, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 iulie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun